

DABARTIES BILDESIUOS

Gerb. "Darbininko" Skaitytojų Dėmesii

Kitame "Darbininko" numeryje tilps straipsnis, rašytas Prancūzijos specialaus pasiuntinio apie Vilnių prieš ir Lietuvos kariuomenei užėmus Vilniaus kraštą. Tas straipsnis laisvai išverstas į lietuvių kalbą. Iš jo sužinosite trumpai apie rusų šeiminkavimą Vilniuje.

Gerb. "Darbininko" skaitytojai jau skaitėte kun. E. Paukščio straipsnį Vilniaus krašto pavergtųjų sričių reikalu, kuris pirmiausia tilpo "Darbininke", o kiek vėliau "Drauge" ir "Garse".

Brooklyno tautininkų "V-bė" tuo reikalu šiaip atsiliepia:

"Kun. E. Paukštis "Drauge" ragina Amerikos lietuvius parašyti memorandumą ir jame pareikalauti Sovietų Sąjungos grąžinti Lietuvai švenčionis ir kitas Vilniaus krašto lietuviškas sritis. Nors atrodo geras, gestas, bet jeigu Lietuvos vyriausybė negalės iš Rusijos išsiderėti tų lietuviškų Vilniaus krašto sričių, tai mes jų Lietuvai per memorandumus neatgausime. Iš kitos pusės būtų ne pro šalį priminti Rusijai, kad lietuvių negali būti pastabos praleisti lietuviškų sričių pasilaikymą sau".

Tautininkų organas ir tai pesimistiškai atsiliepia Vilniaus krašto pavergtųjų sričių reikalu.

Kun. J. Jakaičio, MIC. Išleistuvės

Chicago, Ill. — Sausio 7 d., Marijonų Vienuolijos rėmėjai suruošė iškilmingas išleistuves kun. Jonui Jakaičiui, MIC., buvusiam Marijonų Kongregacijos provincijolui, Aušros Vartų parapijoje.

Dalyvavo daug žmonių, tarp kurių prel. M. Krušas, kun. I. Albavičius, adv. J. Brenza, adv. K. Česnulis, redaktorius Ig. Sakalas, komp. A. Pocius ir kiti.

Kalbėtojų buvo daug ir visi pareiškė nuosirdžius linkėjimus kun. J. Jakaičiui, kad jam naujas didelis misijų darbas Argentinoje (Pietinėje Amerikoje) būtų sėkmingas. Meninę programą dalį išpildė solistai ir solistės, vadovaujant komp. A. Pociui.

Mahanoy City (Pa.) laikraštis "Saulė" įdėjo vieno amerikiečio laišką, gautą iš Vilniaus krašto, kuriame tarp kitko štai ką rašo:

"Lenkijos pas mus jau nėra. Užėjo rusai bolševikai, užėmė švendubrius, Pervalką, atėmė iš ūkininkų visus gyvulius, kiek tik rado, iškėlė su mašinomis visus javus ir viską pasiėmė. Žmonės sustoję verkė, kad bolševikai nei duonos jiems nepaliko. Už Nemuno bolševikai nepaliko žmonėms nieko; išarė net bulves laukuose ir nukasė pasiėmė".

1915

JUBILIEJINIAI METAI

1940

DARBININKAS

AMERIKOS LIETUVIŲ R. K. ŠVENTO JUOZAPO DARBININKŲ SĄJUNGOS ORGANAS

EINA NUO 1915 METŲ

TEL SOUTH Boston 2580

ANTRADIENIS (Tuesday) SAUSIS (January) 16 D., 1940 M., No. 4.

TEL. SOUTH Boston 2680

KAINA 5 CENTAI

Lenkų Samokslas Vilniuje

Kaunas, Lietuva — Vilniuje Lietuvos vyriausybė susekė lenkų samokslą, kurie ruošėsi padaryti sukilimą. Areštavo daugiau kaip 50 lenkų karininkų ir šiaip lenkų fanatikų, kurie Vilniuje net turėjo organizaciją vardu — Kovojančios Lenkijos organizacija. Tos organizacijos nariai veikė slapta. Turėjo net bevielę radio stotį per kurią slaptais ženklaais susisiekdavo su užsieniu. Lietuvos policija surado ir tą stotį. Lenkai ruošėsi nuversti Lietuvos valdžią Vilniuje. Kaip pavadinti tokius žmones? Kada jie atbėgo į Lietuvą iš badėję, nuvargę,

tai Lietuva juos priglaudė, pavalgino ir apgėrė. Dabar jie taikėsi durti Lietuvai iš pasaly. Tai nenuoramos užnugariai.

Vilnius, sausio 11 d. — Susekta ir likviduota nauja lenkų fanatikų organizacija. Daugumas atėjūnai. Sausio 15 d. pradeda veikti Vilniaus universitetas. Vilniuje nusavinti 37 dvarai žemės reformos reikalams.

Kaunas, sausio 12 d. — Kraus šiemet pagaminta 24,000 tonų. To kiekio Lietuvai nepakanka. Statomas trečias cukraus fabrikas.

Pensijų Mokėjimas Prasideda Vasario 1 d.

Washington, D. C. — Social Security taryba praneša, kad pensijų mokėjimo mašinerija jau paruošta pradėti mokėti senatvės pensijas. Pensijų mokėjimas įjėio į galią sausio 1 d., 1940, bet pirmieji čekiai bus išsiųsti tik vasario pirmą dieną.

Social Security taryba turi 400 ofisų įvairiuose didesniuose miestuose, kurie priima apdraustų darbininkų, sulaukusius 65 m. amžiaus reikalavimus gauti pensijas. Tokių reikalavimų centralinis ofisas gauna kasdien po 575. Kada reikalavimai peržiūrėti, tai jie siunčiami valstybės išdui, kur išrašomi čekiai. Pagal Social Security įstatymus, senatvės pensijos išmokamos ne tik darbininkams, kurie sulaukė 65 metų amžiaus, bet ir šeimynų nariams kaikuose aplinkybėse. Trys grupės žmonių gali gauti pašalpas, būtent:

1. Alginiai darbininkai, kurie sulaukė 65 m. amžiaus ar daugiau sustoję dirbė ir kurie turi užtektingai algų kreditą pagal įstatymo reikalavimą; tų darbininkų žmonos, sulaukusios 56 m. amžiaus; arba vaikai neturinti 16 m., arba 18 metų, jeigu lanko mokyklą.

2. Našlės, sulaukusios 65

m.; arba našlės, kurios turi mažų vaikų; ir vaikai mažiau 16, arba 18 metų, jeigu jie reguliariai lanko mokyklą.

3. Likę seneliai tėvai, alginiam darbininkui, sulaukusiam 65 m. amžiaus, mirus, jeigu jie nuo mirusio sūnaus ar dukters priklausė, ir jeigu jis arba ji nepaliko našlės — našlio arba vaikų.

Taryba išaiškina, kad kiekvienas darbininkas, kuris sulaukia 65 metų amžiaus, yra kvalifikuotas gauti pensiją, kada jis sustoja dirbęs, jeigu tik jis gavo nors \$50.00 ar daugiau algomis kiekviename šešių kalendoriaus mėnesių nuo šios tvarkos įvedimo, būtent, sausio 1, 1937. Pašalpos mokamos darbininko šeimai yra pagrįstos ant to, kiek jis pats gautų; našlė gauna tris ketvirtadalis; pašalpgavio žmona, kiekvienas vaikas, arba kiekvienas priklausantis nuo pašalpgavio tėvas gauna pusę. Mėnesinės pašalpos, pašalpgaviui mirus, likusiems yra tai nauja šios programos dalis, kuri buvo pripažinta įstatymu, priimtu 1939 m.

Permainos Japonijos Valdžioje

Tokio, Japonija, sausio 15 — Japonijos valdžioje įvyko permainos. Premieru paskirtas admirolas Mitsumasa Yonai, aristokratiškas laivyno viršininkas. Naujasis premieras yra palankus palaikymui gerų santykių su Jung. Valstybėmis, Anglija ir Prancūzija. Taigi Japonija gali pakrypti prie alijantų.

Iš Vatikano kas savaitę pradėta transliuoti radio programa keturiomis kalbomis: ispanų, portugalų, anglų ir prancūzų.

Sovietai Protestuoja Prieš Švediją, Norvegiją

Maskva, Rusija, sausio 15 — Sovietų Rusijos vyriausybė pareiškė griežtą protestą prieš Švedijos ir Norvegijos spaudą, kuri vedą neatleidžią kampaniją prieš Sovietus. Protestuoja ir prieš siuntimą savanorių ir karo reikmenų į Suomiją.

Sovietai sako, kad Švedijos ir Norvegijos elgėsi esą toks, kaip kad jos būtų kare su Sovietais.

Green ir Lewis Remia Vyskupus

Washington, D. C. — William Green, Amerikos Darbo Federacijos prezidentas, ir John L. Lewis, Congress of Industrial Organizations (CIO) prezidentas, šiais laikais beveik visais klausimais nesutinka, bet galutinai nors viename klausime sutiko. Abu, kaip ir daugelis kitų darbininkų vadų, pasižadėjo remti Jung. Valstybių Hierarchijos programą mokyti pilietybės visose katalikiškose mokyklose šioje šalyje.

Katalikų Universiteto rektorius, prelatas Joseph M. Corrigan išsiuntinėjo laiškus, kuriais kvietė žymesnius vadus katalikus ir nekatalikus įeiti į Commission of American Citizenship. Beveik visi pakviestieji sutiko įeiti ir remti Amerikos Katalikų vyskupų sumanymą dėti pilietybės klausimus katalikiškose mokyklose.

Areštavo 150 Komunistų Brazilijoje

Uragvajaus spauda praneša, kad Rio de Janeiro areštavo 150 komunistų prieš Kalėdas. Suėmimai padaryti dėl neleistinos komunistinės agitacijos.

SUOMIJOS MIESTAI LIEPSNOSE

Helsinki, Suomija, sausio 15 — Sovietų oro lėktuvai iš orlaivių bombomis bombardavo Helsinki ir apie tuziną kitų Suomijos miestų. Rusų bombos pasiekė ir Jung. Valstybių ambasadoriaus vilą. Centralinėje Suomijoje siuva padangėse apie 100 sovietų karo orlaivių, iš kurių lija bombų lietus.

Ruošiasi Vatikano Dailės Parodai

Vatikanas — Jau pradėta ruošti Tarptautinė Religijinė Dailės Paroda, kuri įvyks Vatikane, 1942 m. Pasiruošimas buvo laikinai nutrauktas dėl karo Europoje.

Kun. Coughlin Pakartotinai Yra Pasmerkęs "Christian Frontą"

Detroit, Mich., sausio 15. — Vakar kun. Charles E. Coughlin pareiškė, kad jis tą "Christian Front" organizaciją yra pakartotinai pasmerkęs ir pareiškė, kad ji neturi teisės jo vardą vartoti. Jis yra parašęs keletą straipsnių prieš tą organizaciją. Kun. Coughlin sako, kad tos organizacijos viršininkai buvo priėmę \$1,000 čekį, kaip dovaną jo radio palaikymui, bet jis tą čekį grąžinęs, pareiškdamas, kad jis nuo tos organizacijos negali priimti pinigų.

Taigi aišku, kad toji "Christian Front" organizacija nebuvo ir nėra krikščioniška, jeigu ji ruošėsi pradėti terorą, kaip kad praneša Federalio Investigacijos biuro viršininkas.

Daugiau apie šią organizaciją sužinosime, kada prasidės teismas.

New Yorke jau seniai veikia organizacija prieš žydus, kuri platino anti-žydiškus lapelius ne tik New Yorke, bet ir kituose miestuose.

Lietuva ir Amerikos Lietuviai

Kaunas, sausio 10 d. Lietuvos vyriausybė rūpinasi palaikyti tamprus ryšius su Amerikos lietuviais. Min. pirmininkas A. Merkys šiandien tais reikalais turėjo ilgą pasitarimą su įvairiais asmenimis; tarp kitų su dr. Račkum, kun. Kemėšiu, DULR pirm. R. Skipičiu. Laukiama daugiau iniciatyvos.

Stiprus Šalčiai Lietuvoje

Kaunas, Lietuva — Šiais laikais Lietuvoje stiprus šalčiai, net iki 34 ir kaikur iki 35 laipsnių Farenheito.

Tokių Svečių Daugiau

Lietuvos Gener. Konsulatą New Yorke sausio 13 d. aplankė Jonas Bieksas (233 Second St. Elizabeth port, New Jersey) ir įteikė 550.00 dolerių. "Du šimtu dol. persiųskite kabeliu mano giminiui Vilniaus universiteto studentui Jonui Bieksai; nupirkite už 2025 litus Vilniaus paskolos bonus, iš jų po 1,000 litų įteikite kaip mano dovaną jau minėtam studentui ir giminiutei Birutei Latviutei, Šaltiškių kaime, Valkininkų apskr. (Vilniaus krašte), o už 25 litus galėtu apsiginti užpuoliku, kurie nori sunaikinti tą mažą, ramią valstybę. Tiesa, pasaulio didžiosios

Susekė Samokslą Padaryti Perversmą Jung. Valstybėse

Areštavo 18 Samokslininkų

New York, sausio 15 — Federalis Investigacijos biuro viršininkas J. Edgar Hoover praneša, kad vakar suareštavo 18 asmenų, kurie esą nariais "Christian Front", anti-semitiškos organizacijos. Areštuoti asmenys kaltinami turėję samokslą nuversti Jung. Valstybių valdžią. Pas areštuotus G-men radę sprogstančios medžiagos, ginklų, kurie daugumoje esą pavogti iš New Yorke tautinės sargybos sandėlių.

Samokslininkų vadas esą William Gerald Bishop, "Sporto klubo" viršininkas, ir John F. Cassidy, kuris esą "Christian Front" organizacijos viršininkas Brooklyne.

Federalio Investigacijos biuro viršininkas sako, kad vyrai turėję pasikalbėjimus savo tarpe, paruoštą programą, pagal kurią turėjo pradėti verbuoti didesnes jėgas, gauti daugiau amunicijos ir pradėti terorizavimo kampaniją prieš žydus; išsprogdinti žydų laikraštį, komunistų laikraštį ir teatrą, kuris rodo sovietų Rusijos filmas, ir American League for Peace ir Democracy Brooklyne centrą. Sakoma, kad tarp viso to, buvęs samokslas susprogdinti tiltus ir paimti į savo kontrolę viešas įstaigas, kaip tai: elektros, telephonų ir telegraphų, uostų ir geležinkelių, pašto, maito ir kitas įstaigas.

Sį fantastišką samokslą turėję praveisti tie 18 vyrų su 12 šautuvų ir 18 bombų mieste, kur yra 18,000 gerai apginkluotos policijos ir keletą pulkų Jung. Valstybių armijos.

Cassidy, vienas iš areštuotų vadų, sakęs esąs kun. Coughlino pasekėjas; kalbėjęs Brooklyno susirinkime kaip Christian Americans Citizens Committee pirmininkas, kur buvo kalbama apie "socialinį teisingumą", kurį vykdytų Ispanijos gen. Franco.

Rusai Smarkiai Bombarduoja Suomijos Miestus

Helsinki, Suomija — Sovietų Rusijos karo lėktuvai smarkiai bombarduoja Suomijos miestus. Be to, sovietų Rusija atgabeno apie 400,000 raudonarmiečių, tarp kurių yra pirmos rūšies kareivių. Taigi Rusija pasiruošus sunaikinti mažą trijų milijonų ir šešių šimtų tūkstančių gyventojų valstybę. Lig šiol suomiams sekėsi atlaikyti sovietų raudonarmiečių puolimą. Suomiai sunaikino net tris rusų divizijas. Bet ar pavyks suomiams atlaikyti naujas sovietų raudonarmiečių jėgas?

Sakoma, kad sovietų valdžia atsiuntė būrius kariuomenės, kuri stovėjo viduje ir tik pasirodydavo parados. Toji kariuomenė susideda iš rinktinių kareivių, kuri kasmet papildoma iš gabesniųjų kareivių reguliarių armijos. Toji rinktinė kariuomenė yra kur kas geriau apginkluota. Ji yra vidaus reikalų komisaro žinioje. Tai ištikimiausia Stalino kariuomenė. Kiekvieną prieš Stalino sukilimą nuvalšina toji kariuomenė. Suomiai susirūpinę ir šaukiasi pasaulio pagalbos, pagalbos ginkluotos, kad galėtų apsiginti užpuoliku, kurie nori sunaikinti tą mažą, ramią valstybę. Tiesa, pasaulio didžiosios

prieš žydus; išsprogdinti žydų laikraštį, komunistų laikraštį ir teatrą, kuris rodo sovietų Rusijos filmas, ir American League for Peace ir Democracy Brooklyne centrą. Sakoma, kad tarp viso to, buvęs samokslas susprogdinti tiltus ir paimti į savo kontrolę viešas įstaigas, kaip tai: elektros, telephonų ir telegraphų, uostų ir geležinkelių, pašto, maito ir kitas įstaigas.

Sį fantastišką samokslą turėję praveisti tie 18 vyrų su 12 šautuvų ir 18 bombų mieste, kur yra 18,000 gerai apginkluotos policijos ir keletą pulkų Jung. Valstybių armijos.

Cassidy, vienas iš areštuotų vadų, sakęs esąs kun. Coughlino pasekėjas; kalbėjęs Brooklyno susirinkime kaip Christian Americans Citizens Committee pirmininkas, kur buvo kalbama apie "socialinį teisingumą", kurį vykdytų Ispanijos gen. Franco.

Belgijoj Paskelbta Mobilizacija

Londonas, sausio 15 — Pasiruošimas karui eina plačiausiu mastu. Belgijoje ir Olandijoje paskelbta generalinė mobilizacija. Britanijos karo vadovybė sulaukė visus kareivius ir nė vieno neįleidžia į namus, kaip buvo numatyta anksčiau duoti kareiviams 10 dienų atostogų.

Vilnius — Lietuvos Bažnytinė Provincija

Kaunas — Šveicarų spaudos agentūra "Kipa" pasakė, kad, jo patirtomis žiniomis iš Vatikano slukosnių, baigiama eiti prie susitarimo tarp šventojo Sosto ir Lietuvos. Šiuo susitarimu į Lietuvos bažnytinę provinciją bus įjungta ir neseniai Lietuvos respublikai atitekusio Vilniaus sritis.

— Suvalkų krašte, kurs priskirtas prie Gumbinės apygardos, jau pradėtos visur steigti vokiškos mokyklos.

IVAIRIOS ŽINIOS

Lenkų Protestas Prieš Lietuvą

Siomis dienomis Lenkijos "vyriausybė", kuri yra susispietusi Prancūzijoje, įteikė Anglijos užsienio ministerijai protestą prieš Lietuvą dėl uždarymo Vilniaus lenkų universiteto. Proteste sakoma, kad tas universitetas Vilniuje buvęs tikrai lenkų, nes jį steigęs lenkų karalius Steponas Batorius šešiolikta-me amžiuje.

Kaip žinome, Vilniaus universitetas tai buvo lenkų propagandos įždas. Iš to universitetoėjo kurstymas gyventojų prieš Lietuvą. Lietuvos vyriausybė tą lizdą išdraskė, ir turėjo išdraskyti. Lenkai turėtų sarmatyti kelti protestą prieš valstybę, kuri lenkus pabėgėlius priglaidė, pavalgindino ir aprenę.

Pirmadienį, sausio 15 d. gavome iš Lietuvos katalikų dienraštį "XX Amžius", kuriame telpa karikatūra "Vilniaus ubagai". Tai "universitet Batorio" gramafonas iš kurio eina lenkų šūkių: "Niech żyje Polska". Tą gramafoną suka lenkas universitetninkas ir kitą ranką atkišęs prašo aukų: "Duok, panie, nors pusę algos. Pakelsim kultūrą Lietuvos".

"XX Amžius" prie tos karikatūros rašo: "Laikraščio žiniomis, Vilniaus Stepono Batorio universitetas gavo algas avansu už tris mėnesius (Algų išmokėjo lenkų valdininkai prieš rusų užėmimo Vilniaus. Red.) ir dar atvažiavo Kaunan pašalpos prašyti. Tuo tarpu pats universitetas labai nepalančius Lietuvai šūkius platina".

Sovietų Karo Lakūnai Bombarduoją Švedijos Pakraščius

Pranešama, kad sovietų Rusijos karo lakūnai iš orlaivių bombarduoją Švedijos ir Norvegijos uostus.

Sovietų Rusijos karo orlaivių debesis apdengė Suomiją. Oro lakūnai nu-metė iš orlaivių apie 500 bombų ant kelių Suomijos miestų ir juos padegė. Suomijos karo vadovybė šaukia visus gyventojus į pagalbą gesinti miestus, kurie paskendo liepsnose. Sovietai sutraukė apie 400, 000 kariuomenės.

Sovietų Rusijos komisarai užginčija žinias, kad Suomijoje žuvo šimtai tūkstančių rusų raudonarmiečių. Jie sako, kad nuo pradžios karo žuvo tik 900 raudonarmiečių, o suomių žuvo 2,000.

Mirė Juozas Norkūnas

Lowell, Mass. — Sausio 15 d. p. Paulauskaitė telefonu praneša, kad mirė Juozas Norkūnas, gyv. Concord St. Laidojamas trečiadienį, sausio 17 d. iš Sv. Juozapo lietuvių parapijos su iškilmingomis pamaldomis.

Velionis Juozas Norkūnas yra p. Mykolo Norkūno, Lietuvos Vycių organizacijos organizatoriaus ir garbės nario, brolis.

"Darbininko" redakcija velionio šeimai ir jo broliui p. Mykolui Norkūnui reiškia gilia užuojautą.

Kiek laiko kaip negavome iš Lietuvos laikraštų. Bet šiandien (sausio 15 d.) gavome pundus laikraštų, iš kurių įdomiausias žinias perspausdinsimė "Darbininke".

Marjonų Kongregacijos Viršūninkų Pirmainis

Siomis dienomis Tėvų Marjonų Kongregacijos provincijolas, kun. dr. Jonas Navickas, MIC, paskyrė kun. dr. J. Vaską, MIC, Marianopolio kolegijos vice- rektorių Aušros Vartų lietuvių par. klebonu į vietą kun. M. Urbonavičiaus, MIC., kuris išvyksta į Romą ir Lietuvą.

Žemės Reforma Italijoje

Siandien ir diktatoriškose valstybėse, kaip Italijoje pravedama žemės reforma. Italijos valdžia nusavino šešioliktą dalį (2471, 000 akierių) dirbamos žemės ir ją dalina bežemiams darbininkams. Dalis nusavintos žemės yra pelkės, kuri nusausinama. Jau išdalino 1,500,000 akierių į mažus ūkius. Smulkiems ūkininkams toji žemė paduota lengvomis išsimokėjimo sąlygomis.

2658 Lietuviai Pabėgėliai

Draugija užsienių lietuviams remti iki gruodžio 9 d. užregistravo Vilniuje iš viso 2658 atbėgusius lietuvius. Atbėgę yra iš vokiečių okupuotojo Suvalkų krašto ir rusų valdžioje likusios Vilniaus sritys. Atbėgusiųjų skaičiuje yra 1974 vyrai, 621 moteris, 11 vaikų. Lenkų kalinimuose laikytų politinių kalinų, vargintų už lietuvių, yra 114.

— Gautas pranešimas, kad Amerikos Raudonasis Kryžius išsiuntė į Lietuvą karo pabėgėliams 110 dėžių drabužių.

Isigykite

PILIETYBES KATEKIZMĄ

Pamokantis Apie Amerikos Pilietybės Teises ir Prietvėms

Jei ruošiesi gauti Pilietybės Popierius, tai ši knygelė daug jums padės, nes joje randasi daug klausimų ir atsakymų anglų ir lietuvių kalbomis.

Kaina Tik 25c.

Siųskite užsakymus:

"DARBININKAS"

366 W. Broadway,

So. Boston, Mass.

Ši ketveriukė — du broliai ir dvi seseris Schense šiomis dienomis minėjo savo 9 metų gimimo sukaktį. Jų gyvenimo vieta South Dakota valstybėje. Jų išmokslinimui susirūpino visos valstybės gyventojai. Sudarė fondą, iš kurio bus apmokamos mokslas. Taigi jų tėvams, kurie yra ūkininkai ir jiems patiems nereikia rūpintis apmokėjimui už mokslą.

LIETUVOS "ELTOS" ŽINIOS

Baigus sutvarkyti lenkų darbių su 200 su viršum darbininkų.

Pabuvęs Kaune atvyko į Vilnių Londone suorganizuoto lenkų pabėgėlių šelpimo komiteto gen. sekretorius Kaizeris, kurs susipažįsta su Lietuvoje internuotųjų ir pabėgėlių lenkų reikalais ir jų tolimesnio likimo klausimu. Tiems lenkams išlaikyti busia prisidedama lėšomis, be to, esą dedamos pastangos juos iš Baltijos valstybių išgabenti. Jo žiniomis lenkų pabėgėlių apskritai esama apie 1½ milijono, bet tikslų skaičių nustatyti neįmanoma, nes labai daug pabėgėlių yra dingę be žinios. — Vilniuje pabėgėlių reikalams tvarkyti steigiamas specialus komisariat.

Vokiečiai Pasilieka Lietuvoje

Kaunas — Grįžęs iš Berlyno Lietuvos vokiečių Kultūrvanduo pirmas ninkas (vokiečių dar vadinamas "vadu") Reichert pranešė, kad vokiečių iškėlimas iš Lietuvos vargiai beprasidės prieš ateinančio pavasario galą. Vienu žodžiu, visi vokiečiai busia laiku painformuoti per Kultūrvanduo ir vokiečių laikraštį, o patys neprivalo imtis per skubotų žygių. Ar Lietuvos vokiečiai bus iškelti? Suvalkų trikampį ar kur kitur, dar nėra galima nieko kon-kretaus pasakyti. Atkeliamieji Vokiečių vokiečiai iš kitų Baltijos kraštų esą apgyvendinti ten, kur yra darbo, daugiausiai buvusios Lenkijos srityse.

Atatinkamų įstaigų jau surinktomis žiniomis, Vilniaus krašte yra žemės ir akmenų pramonės įmonių, kuriuose dirba 666 darbininkai, 15 metalo ir elektrotechnikos įmonių su 296 darb., 12 chemijos pramonės įmonių su 327 darb., 15 odos ir kailių įmonių su 614 darb., 15 tekstilės įmonių su 819 darb., 25 medžio pramonės įm. su 1,002 darbininkais, 26 popieriaus ir poligrafijos įmonės su 901 darb., 30 maisto produktų pramonės įm. su 978 darb., 6 elektros, vandentiekio ir šviečiamųjų dujų įmonės su 297 darbininkais. Viso Vilniaus krašte yra 159 pramonės įmonės su 5,900 darbininkų. Iš to skaičiaus Vilniaus mieste yra 120 pram. įmonių su 4,151 darbininku. Čia patiekios tik stambesnės įmonės. Yra daug įmonių, dirbančių tik su keliais darbininkais, kurių statistika dar nesurinkta. Be to Vilniuje dar yra 8 stambesni saldinių fabrikai, kuriuose dirba apie 150 darbininkų ir dvi alaus

48,000 Amatinių Lietuvoje

Prekybos, Pramonės ir Amatų rūmų surinktais duomenimis Lietuvoje yra iki 48,000 amatininkų, iš kurių apie 30 nuosimtis amatų tesivertia, kaip pašalinii verslu, atliekamu laiku. Tokiu būdu savarankių amato įmonių Lietuvoje esama apie 3400, iš kurių 14,000 įmonių miestuose (įskaitant ir Vilniaus miestą) ir 20,000 kaime. Didžiausia amatininkų šaka yra siuvėjai, kurių skaičius Lietuvoje siekia 12, 496 tai yra 26 nuosimtis. Pė siuvėjų eina kalviai — 114 nuos., toliau batsiuviai — 82 nuos. Tos trys sakos sudaro beveik pusę visų amatų įmonių. Tautybių atžvilgiu kaimo amatininkų tarpe lietuvių nuosimtis siekia iki 94. Miestuose lietuvių ir nelietuvių nuosimtis yra beveik lygūs. Bendrai lietuvių amatininkų nuosimtis sudaro daugiau nei 80 nuosimčių.

Kaunas, lapkričio 27 d. — Vyriausybės Igaliojintu Vilniui ir kraštui paskirtas Kazys Bizauskas. Vilniuje gyvenimas įeiną į normalias vėžes; gyventojai mato ir įvertina vyriausybės rūpestį ir pastangas atstatyti kraštą, paleisti darban nustoju-sias veikti pramonės įmonės. Nuo dabar kursuoja tik litai, beveikiai zlotai, palengvintu kursu, ispirkti

ir deponuoti Lietuvos Banko lėšas saskaiton. Vyriausybė per savivaldybes šelpia neturtinguosius, organizuoja viešuosius darbus, įmones ir krautuvės, gavusios reikalingą medžiagą ir prekes iš Kauno veikia normaliai. Sveikatos Departamentas pasiuntė kelis skrajojancius sanitarijos būrius su gydytojais ir sesutėmis, kurie vyksta iš kaimo į kaimą ir reikalingiems teikia medicinos pagalbą ir vaistus.

Kad greičiau išaiškinti, kas yra tikrieji gyventojai ir atskirti pabėgėlius bei buvusios Lenkijos valdininkus, atsiųstus iš Lenkijos gilumos, nuo lapkričio 29 d. nuolatiniams gyventojams pradės išdavinti vidaus pasus.

Kaunas — Valstybinė opera bus perkelta pastoviai į Vilnių; o dramos teatras pasiliks Kaune. Bet ir drama tam tikrais periodais lankysis Vilniuje. Vilniuje nuo seniau veikia lietuvių teatras "Vaidyla", kurs taip pat atgaivintas ir veiks pačiame Vilniaus mieste ir lankysis Vilniaus krašto provincijoje.

Lietuvoje pradžios mokyklų ir mokytojų skaičius kasmet didėja. Pav. 1933 metais Pradžios Mokslo departamento žiniuose buvo 4,300 pradžios mokyklų mokytojų, o šių moksle metų pradžioje jau per 5,500 mokytojų. Atgavus Vilnių ir jo sritį tas skaičius dar padidėjo apie 450 mokyklų ir per 1,300 mokytojų, taigi dabar viso bus per 6,800 mokytojų vien tik pradžios mokykloms.

Nuo gruodžio 11 d. vykstantiems iš Kauno ir kitų Lietuvos miestų į Vilnių ir iš Vilniaus į Kauną ir kitas Lietuvos dalis Lietuvos pilietybės nebereikia leidi-mi, kaip tai dėl laikinųjų sumetimų reikėjo iki šiol. Svetimšaliai ir kiti, kurie neturi Lietuvos pilietybės, turi ir toliau gauti leidimą važiuoti iš Vilniaus į Kauną ir iš Kauno į Vilnių.

Prieš paskutinįjį karą Vilniuje buvo apie 200 advokatų, kurių tik 70 buvo kilusių iš Vilniaus krašto ir turinčių teisę gauti Lietuvos pilietybę. Kiti atsi-kėlę iš kitų buv. Lenkijos sričių.

Lietuvos Žemės Plotas

Vilniaus sritys žemės plotas užima apie 665,200 hektarų. Tuo būdu visas Lietuvos plotas padidėjo 11 nuosimčių. Vienam gyventojui Vilniaus srityje (be miesto) tenka tik 0,6 ha žemės. Ūkių visoje Vilniaus srityje yra 39,493. Žymiausia daugumą čia sudaro ūkiai nuo 2 iki 10 ha didumo. Dvarų skaičius siekia tik apie 350, už tad, įskaitant ir dvarų miškus, jie visi turi žemės apie 100, 000 ha. Naudojamos žemės atgautojė srityje yra 392, 410 ha, o ariamos žemės tik 244,380 ha. Vadinasi ariamos žemės čia tėra 39,1 nuos., kai kitoje nepriklausomoje Lietuvoje ariamos žemės yra 60,9 nuos. Vilniaus krašto žemės ūkis buvo vedamas labai primityviai ir jo gaunamieji derliai yra daug žemesni už kitoje nepriklausomoje gaunamuosius derlius.

Iš visų trijų naujųjų apskričių — Vilniaus, Valkininkų ir Švenčionėlių, šis pastarasis yra visų lietuviškiausias ir tautiškai susipratus. Tai nuostabiai gražus kraštas, primenantis Anykščių ir Zarasų apylinkes. Čia daug miškų ir ežerų, kurių grožiu buvo ir lenkai susidomėję, nes ir Švenčionėliams ir Pabrada buvo pripažinęs vasarviečių teises. Vasaros metu čia suvažiuoja atostogauti iš Vilniaus ir tolimėsių vietų. Žemės čia smėlėtos, ūkiai daugiausiai smulkūs, neišskirstyti į vienkiemius, ir nors žmonės darbėtis, kantrūs, varguose užaugindę, tačiau dėl blogos lenkų administracijos suvargę ir suskurdę.

Vilniaus gudų (baltgudų) laikraštis "Krynicka", rašydamas apie gudų mokyklų reikalus, visai pri-tardamas, kad gudų vaikai turi išmokyti valstybinę lietuvių kalbą, pageidauja, kad gudų vaikus mokyty-gudų ir lietuvių mokytojai, o ne lenkai. Dėl Vilniaus universiteto tas pats laikraštis taip pat aiskiai pasisako, kad universitetai reikia iš pagrindų re-formuoti, nes jis buvo padarytas lenkinimo įstaiga ir lenkų veikėjų gaminimo centru, kuriame ne tik lietuviams ir gudams nebūvo vietos nei profesoriatui, nei studentauti.

Naujos Anglijos Lietuvių Katalikų Seimelis

Vasario 22 d. š. m. (Jurgio Washingtono gimtadienį), Naujos Anglijos Lietuvių Katalikų Seimelis įvyks Sv. Petro liet. parapijos salėje, W. 5th St., So. Boston, Mass.

Iškilmingos Seimelio pamaldos 9 val. ryte.

Atidarymas Seimelio sesijų 10:15 val. ryte. (Tuo-jaus po pamaldų).

Seks sveikinimai.

Seimelyj bus skaitomi du referatai: — Apie Blai-vybę ir Vilniaus reikalus.

Bus ir kitų svarstymų.

Visos katalikiškos idejinės ir pašalpinės bei bažnytinės draugijos ir kuopos prašomos išrinkti kuodaugiausiai atstovų iš visos Naujos Anglijos kolonijų Katalikų Seimeli, kuris įvyks, kaip minėta vasario 22. Seimelis bus vienas iš įdomiausių. Bus svarstomi gyviausius mūsų veiklos klausimai.

Visus nuosirdžiai kviečia:—

Kun. K. Vasyš, Dvasios Vadas

Antanas Zaveckas, Pirmininkas

Benediktas Jakutis, Sekretorius.

Daug Varguomenės

Vilnius — Vilniaus ne tik mieste, bet ir krašte yra labai daug varguomenės, reikalingos pašalpos. Vyr. Komitetas Vilniaus Kraštui Remti tuotarpu jau yra surinkęs davinius apie pa-galbąs reikalinguosius Švenčionėlių apskrityje: pacyuose Švenčionėliuose 300, Pabrada 200, Dūkšte 100, Ignalinoj 100, Kaltinė-niuose ir Linkmenyse po 50; kitose vietose dar 100, viso 850 šeimų. Skaitant šeimą po 4 asmenis, Švenčionėlių apskr. reikia šelp-ti apie 3000 žmonių arba per 6 nuosimčių visų apskrities gyventojų. Pašal-pos reikalingas šeimas si-daro: našlės su mažais vaikais, ligoti ir nedarbingi tėvai su mažais vaikais, luošai, palieję, seniai ir senės, šeimos buvusių lenkų karių, dingusių be žinios arba grįžusių sužeistų, bu-vusių emigrantų šeimoms, pali-kusios be maitintojų. Iš kaimų ir vietų pašalpos šaukiasi istisi kaimai, kūr-rių milžiniška gyventojų masė yra bežemiai arba mažžemiai.

Londono lietuvių kolonija, gruodžio 3 d. minėjo Vilniaus atvadavimą, į kurį prisirinko labai daug lietuvių, kiti atvažiavo net iš Manchesterio. Po prakalbų buvo priimta rezoliucija, sveikinant Lietuvos Respublikos Prezidentą, vyriausybę ir grįžusius prie Lietuvos brolius vilniečius. Vilniečiams šelpiti surinkta daugiau kaip 400 litų.

Vilnius — Ligi gruodžio pradžios užregistruota 114 lietuvių, buvusios Lenkijos politinių kalinų, kurie bu-vo lenkų nubauti ir lanko-mi kalėjimuose arba Bere-zos koncentracijos stovyk-loje už lietuvišką veikimą.

Vilniaus darbo biržoje vi-šo buvo užregistruota apie 7000 bedarbių, iš kurių 4000 pat pradžioje aprū-pinti darbu, o likusiems aprūpinti darbu miesto in-žinieriai ieško naujų viešų-jų darbų. Gruodžio 6 d. bū-vo perimta miesto inžinie-riais Gražulio žinioje bėto-nio fabrikas ir baigiamos perimti visos kitos miesto žinioje esančios įmonės ir įstaigos.

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every Tuesday and Friday except Holidays such as New Year, Good Friday, Memorial Day, Independence Day, Labor Day, Thanksgiving and Christmas

by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 8, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES: PRENUMERATOS KAINA:
Domestic yearly \$4.00 Amerikoje metams \$4.00
Domestic once per week yearly \$2.00 Vieną kart savaitėje metams \$2.00
Foreign yearly \$5.00 Užsieny metams \$5.00
Foreign once per week yearly \$2.50 Užsieny 1 kart savaitėje metams \$2.50

DARBININKAS

366 West Broadway, South Boston, Mass.
Telephone SOUTH Boston: 2680.

Tragiška Vilniaus Krašto Lietuvių Padėtis

"Garsas" įdėjo veino savo korespondento iš Lietuvos straipsnį, kuriame nušviesta Sovietų - Lietuvos derybos dėl Vilniaus krašto ir tų derybų pasėkos: Sovietų dvideiškis ir gobšis politika, Lietuvos vyriausybės neryžtingas dvejojimas ir skaudūs to viso rezultatai — didvyriškai kovojusių už laisvę lietuvių pasibaisėtinai likimas sovietų vergovėje. Jaunesnioji rusų politikų karta esanti imperialistiškai nusiteikusi ir maniusi pasiimti Pabaltę be jokių "ceremonijų", tik Stalinas būk juos sulaukęs, sakydamas, kad pavergti Pabaltijos kraštą bus galima nežymesniu ir švelnesniu būdu, būtent, per komunistinę propagandą. Didžiausią opoziciją statė gudų komunistų vadai. Maskvoje daug nervuotasi ir nekantrauta dėl lietuvių delsimo, nes lietuvių delegatai kelis kartus lėkė orlaiviu į Kauną atsiimti Smetonos, kas daryti. Ir patys lietuvių vadai, matydami, kad Vilniaus kraštas negailestingai draskomas, lyg ir dvejojo, ar iš viso išsimoka Vilniui imti. Galų gale paėmė, kiek rusai jiems davė, ir pasirašė sutartį, kuri nustato pastovią tarp Lietuvos ir Rusijos sieną. Tuo būdu, Vilniaus krašto lietuviai jaučiasi esą parduoti sovietų vergijon...

Jei Vilniaus krašto lietuviai pasilikytų gyventi savo vietose, tai rusams būtų labai sunku juos subolševikinti, nes lietuviai savo akimis pamatė "Sovietų armijos skurdą ir administracinės bolševikiškos santvarkos netvarką". Tačiau esąs "rimtas didelis pavojus, kad lietuviai bus iškelti iš savo sodybų ir nuvaryti Rusijos gilumon". Iš Vilnijos gauta žinių, kad "visi lietuviai gyventojai būsią nukelti už Minsko, kur jau nuo seniai yra sudaryti dideli lietuviški kolchozai. Jei šitaip, neduok Dieve, įvyktų, tai mūsų apie 200,000 ar 300,000 tautiečių ištiktų labai baisus likimas. Jų gyvenimas būtų neatitaisomai sugriautas ir palaužtas". Ir dabar jau lietuvių gyvenimas sovietijoje labai sunkus. Trūksta žibalo, druskos, muilo, cukraus, degtuko... Daugelis bėga į laisvąją Lietuvą. Daug šeimų suskilo, daug giminių išsiskirstė, pasidarė tikra suirutė...

Kaikurie laikraščiai, kaip antai "XX Amžius" ir "Lietuvos Žinios" bandė protestuoti, bet sovietų ambasadoriui įsikišus, cenzūra draudžia apie tai rašyti. (O tautininkai patenkintai skelbia, kad santykiai su sovietais esą tvarkoj ir bolševikai nesikišą į Lietuvos vidaus reikalus). Visa vilniečių viltis tai amerikiečiai. Jie ką nors padarysią. Bet ką mes galime padaryti? Net informacijų žmoniškų negauname, nebent ką vogčiomis sugriebiame. Jei kas palengvins lietuvių likimą, tai — Suomija. Mes patys — visur ir visokiais atžvilgiais esam tik pasyvūs ir kantrūs beiegiai... Buvo didvyrių nepriklausomybės kūrims laikais. Ju dabai ir čia suaidėjo. Dabar — nėra darbų, nėra ir aido. K.

Komisarai

Politiški ar kariški ekspertai išskaičiuoja keletą priežasčių raudonosios armijos nepasisekimų: netiksliai organizuotė, šaltis, prastas maistas, kariškas neišsilavinimas, blogas susisiekimas, menka technika, nenoras kovoti (iš rusų pusės), trūkumas gerų generolų, sabotazas ir tt. Priežasčių išskaitoma nemaža, bet pamirštama paminėti dar dvi ir tai labai svarbias: suomių ryžtingumą ir — komisarų. Kad suomių ryžtingumas vis auga su jų laimėjimais ir su reikiama jiems pasaulio simpatija ir pagalba — tai savaime suprantama, bet kokios reikšmės čia gali turėti raudonosios armijos komisarai? Ir, iš viso, kam jie fronte reikalingi?

Gerai sutvarkytose armijose komisarų nėra, ypač karo metu. Visą valdžią turi gryo plauko kariškiai — generolai, pulkininkai, karininkai. Jei yra kokie komisarai ar kitokiais vardais vadinamieji vyriausybės agentai, tai jie veikia tik užnugary: pristato maisto, drabužių ar kitokių reikmenų. Jų pareiga grynai gospadoriško pobūdžio, ji vadinama tam tikru technišku vardu — intendentūra. Ir rusų armijoje earo laikais komisarų nebuvo. Jie tik atsirado po 1917 m. revoliucijos, Kerenskiui bevaldant. Kai revoliucijos banga pasiekė esančią fronte rusų armiją, tuojau buvo sudaryta kareivijų sovietai, į kurių viršūnes įsispraudė revoliuciniai agitatoriai — komisarai, beveik visi ne kariški. Caro generolai, pripratę valdyti armiją geležine ran-

PRIE JŪROS

Prie jūros skaisčios, begalinės
Sustojo granitas antai —
Paviršiu gelmės kristolinės
Atsimušė niūrūs krantai.
Virš jūros skaisčios, begalinės
Praslinko pulkai debesų —
Paviršiu gelmės kristolinės
Atsimušė vaizdas visų.
Virš jūros skaisčios, begalinės
Staiga sudundėjo griausmai —
Paviršiu gelmės kristolinės
Atsimušė žaibas ūmai.

O jūra, kaip buvo skaisti, kristolinė,
Taip ir pasiliko rami, begalinė.
Aš rymau ant kranto lig šiolei,
Ir viskas atspindi širdy:
Debesys, jūra ir toliai,
Žaibas ir akmens juodi.

Taip. Uolai reikia stovėti ir moti,
Debesiai — lietus vežioti,
Žaibui — žaibuoti, griausmui — grūmoti,
Man — negaišiuoti, nelaukti:
Plaukti, plaukti ir plaukti.

Vertė K. Pr. Inčiūra.

ka, negalėjo pakęsti tų revoliucinės valdžios agentų ir primygtinai reikalavo jų pašalinimo, nes jie ardo kariuomenės drausmę ir veda ją prie galutinio pakrikimo. Kerenskiui vyriausybė generolų nepaklausė, ir rusų kariuomenė visiškai susmuko, vis pasidėkojant komisarams.

Bolševikai, pasiėmę valdžią, komisarų, žinoma, paliko, bet kitokių tikslu: kad jau nebekrikdytų kariuomenės, o auklėtų ją komunistinėje dvasioje. Tad komisarams teko eiti revoliucijos gyvintojų bei valdžios šnipų pareiga. Turėdami beveik neribotą valdžią ir ja pagal savo nuožiūrą naudodamiesi, komisarai visiems iki gyvo kaulo įsipyko — ir generolams, ir karininkams, ir eiliniams kareiviams. Komisarai likvidavo visą eilę geriausių sovietijos generolų. Dabar, užėjus karui su Suomija, komisarams uždėta nauja pareiga: šaudyti iš užnugario nenoriai einančius į ataką kareivius. Galima pigiai įsivaizduoti, kokią karių neapykantą komisarai ant savęs užsitraukė. Kolchozuose smaugia jų tėvus, čia žudo juos pačius. Ta auganti su metais neapykanta pagaliau išsivysto į desperatišką kerštą — žūt būt nukauti komisarą.

Kvaila komunistų padėtis. Politiškai ištikimybę palaikyti komisarai būtinai reikalingi. Bet tie patys komisarai sukelia tautos neapykantą, kuri galų gale veda į kontr-revoliuciją. Tuo būdu tie "revoliucijos laimėjimų" saugotojai nejučiomis veda komunistinę valstybę prie — revoliucijos pralaimėjimo. K.

Vinco Greičiaus Sukaktis

Kas duod, spėką begalinę
Dėl nuvargusios sielos,
Kas sužadina krūtine,
Jei ne dainos Lietuvos.

Vincas Greičius gimė 1886 m. Kalnėnų kaime, Jurbarko parapijoje, iš tėvų Antano ir Kotrynos Greičių. Jo tėvai, pasiturinti ūkininkai augino penkis sūnus ir vieną dukterį. Gyvendamas Lietuvoje, Vincas dirbo tėvų ūkyje ir baigė Jurbarko viešąją mokyklą. Amerikon atvyko būdamas 18 metų amžiaus, 1904 metais, liepos 4 dieną į Chicago, Ill. Tuojaus pradėjo veikti tarp lietuvių. Padirbęs metus laiko, įstojo į Sv. Kirioly ir Metodijaus kunigų seminariją Detrote. Norėdamas įgyti mokslą ir labai mylėdamas muziką, įstojo 1906 metais į Valparaiso Universitetą, Valparaiso, Ind., kur išbuvo penkis metus. Ten, apimt bendro mokslo, jis mokėsi muzikos. Besimokinant jam teko darbuotis su lietuvių patrijotais, k. t. kun. Jeronimu Vaičiūnu, Dr. Adomu Juška, Dr. Ignu Klimu (jau miręs), Dr. Adomu Dambrasku, Dr. Kaziu Mikolaičiu, kun. Juškaičiu, kun. Magnu Kazėnu, kun. Aleksandru Baltučiu, kun. Pauliuku ir Broniu K. Balučiu, buvusiu Lietuvos ministeriu Amerikoje, ir daug kitų. Su p. Balučiu

jam teko ypatingai daug darbuotis, kadą Tėvynės Mylėtojų Draugija leido Dr. Vinco Kudirkos raštus, o V. Greičius buvo tos organizacijos centro sekretorium.

Tuo laiku Valparaiso Universitete buvo leidžiamas lietuvių studentų mėnesinis žurnalas "Jaunimo Sėpnai", kurio užmanytojam buvo moksleivis J. Sutkus. Jam išvažiavus, V. Greičius redagavo tą žurnalą apie penkis metus. Buvo tai didelis darbas, reikalaujantis tikro pasi- šventimo ir tai be jokio užmokesčio. Tą laikraštį, kuris buvo gana didelis, reikėjo visą parašyti ranka. Tai buvo ištisų naktų darbas per penkis metus.

Ten buvo tuo laiku susitvėrusi lietuvių studentų Literatiška Draugija, kurioje V. Greičius visą laiką darbavosi ir dažnai su- ruošdavo muzikališką programą.

Išvažiavus p. B. Balučiu į Chicago, jo rekomendavimu V. Greičius tapo lietuvių studentų mokytojas lietuvių kalbos ir rašybos. Valparaiso Universitete išbuvęs penkis metus, V. Greičius baigė muzikos skyrių su piano mokytojaus diplomu.

1911 metais užėmė vietą pas kun. M. Krušą (dabar- tinį prelatą) Waukegan,

Ill. mokyti vaikus parapij- nėje mokykloje. 1912 me- tais pakviestas kun. Juozo Halaburdos birželio 20 d. atvyko į Clevelandą. Čia tūlį laiką mokino vaikus Sv. Jurgio par. mokykloje. Vėliaus dviem atvejais vargonininkavo prie kun. Halaburdos. Kelis metus mokino lietuvių anglų kalbos miesto viešoje mokykloje. Keletą metų mo- kino Lietuvių Teatrališką Chorą.

1934 metais, rugsėjo 31 dieną vedė panelę Stasę Vaišnoraite.

Susitvėrus Lietuvos Vy- čių 25 kuopai, V. Greičius mokino minėtos kuopos chorą nuo pat pradžios jo įsisteigimo per ilgus me- tus su trumpomis pertrau- komis. Šiai organizacijai V. Greičius nesigailėjo nei savo sveikatos, nei laiko, nei jaunų metų. Jo triūsų buvo pastatyta visa eilė o- perečių, išmokinta šimtais gražiausių lietuviškų dai- nų.

Kada Clevelande kūrėsi pirmutinis laikraštis "San- taika", V. Greičius buvo jo pirmutinis redaktorius per vienus metus. Keliais at- vejais mokino lietuvius ir priruošė juos prie kvotimų įsigyti Amerikos pilietybę. Keliais atvejais vedė lietu- vių kalbos ir rašybos kur- sus.

Šiandieną čia Clevelan- de ir kituose miestuose y- ra lietuvių ir profesjonau- lų ir veikėjų, kuriems Vin- cas Greičius davė pradžią, praskynė takus.

Jis savo laiku buvo suor- ganizavęs skaitlingą jau- namiečių Vyčių Chorą ir berniukų - mergaičių Cho- rą "Birutę".

Susitvėrus Naujai para- pijai, vargonavo arti metų laiko be mažiausio atlygi- nimo. Po to vargonavo a- pie porą metų. Suorganiza- vęs skaitlingą bažnytinį chorą suaugusių ir kiek vė- liau jaunamiečių bažnytinį chorą.

V. Greičius Akrone buvo sutvėręs skaitlingą chorą ir tūlį laiką jį mokino. Dėl toluo kelionės pavedė tą gražią jaunimo draugiją kitų globai.

Vincui Greičiui tenka ir dabar mokinti nemažai an- trosios kartos jaunimą.

Dabartiniu laiku V. Grei- čius trečiu kartu užima vargonininko vietą Sv. Jurgio parapijoje pas kle- boną kun. Vincą Vilkutai- tį. Čia jisai nuoširdžiai ir ištikimai darbuojasi baž- nyčios ir tautos labui. Sv. Jurgio parapija turi skait- lingą bažnytinį chorą ir kelių šimtų jaunamiečių par. mokyklos chorą.

Savo laiku pildė lietuvių radio programas vietos vi- sose radio stotyse, miesto parengimuose, parkuose ir Clevelando miesto Ekspo- zicijoje. Taigi aišku, kad be- sidarbuodamas išauklėjo daug gražaus jaunimo.

Vincas Greičius sandar- bininkauja lietuvių spau- dai. Ypatingai daug raši- nės į "Vytį", "Darbinin- ką", "Garsą", "Draugą" ir kitus laikraščius. Jo raš- tuose, poezijoje atsispindi meilė savo kalbos, savo že- melės ir savo žmonių.

Yra parašęs daug liau- dies ir savo originalių dai- nų. Turi surinkęs šimtus gražiausių lietuviškų dai- nų.

Pavirvytis Rudenį

Dangus apsiniaukęs, pro- tarpiais baukščiai aptin- gusi nusišypso saulutė, bet jos šypsantį veidą užden- gia tamsūs, mūriniai debe- sys.

Šaltas, grubus vėjas ne- gailestingai drasko auksi- nius margaspalvius me- džių lapus, kurie nukritę puošia pageltusias lankas ir Virvytės vandenį. O van- duo nuo dažno lietaus gi- lus ir drumzlinas, šniokš- damas, putodamas, paga- vęs lapus neša juos toli, toli.

Salos vidury stovi liūdna drebulė ir baukščiai žva- gosi, ar kas nepamatyts ją be rūbų. Nuogomis šakelė- mis dangstosi ji pilksvą kūną, gaila puošnaus rū- bo, kuris pūva ant žemės. O čia dar stovi kadugys žaliu rūbu apsilvėkęs. Bet jam tas rūbas neteikia lai- mės, mielai jis keistu savo žalią rūbą į grakščią liek- ną epušės figūrą.

Lazdynas dreba. Jis su- žėistas išlaužytos jo šakos neklaudų vaikų. Jis de- juoja, skundžiasi tekančiai Virvytei.

— Aš vargau, auginau, brandinau gelsvuosius rie- šutus vaikams, o jie ne- laukę kol prinoks, kol aš pats pabersiu iš savo ran- kų, jie negailestingai iš- plėšė iš manęs neprinoku- sius, žalius, sužeisdami, sulaužydami mano jauną trapų kūną.

Virvytė tai išgirdusi už- pyko, dar labiau sušniokš- tė, srovėms įsakė dar smarkiau bėgti ir baltų pu- tų sargybas išstatė pa- krantėje, kad nedrįstų nei vienas sutvėrimas perbris- ti ir priejęs laužyti vargšą lazdyną, kuris puošė per- vasarą jos pakrantę.

Tik gluosnis, nusiėmęs puošnią kepurę, stovi ra- mus ir, savo plonas šakas nuleidęs į pykstančios Vir- vytytės srovę, prausiasi.

— Nusimazgosiu, nusi- prausiu, suvilginsiu savo smilkinius. Nevisuomet pasitaiko tokia maloni vo- nia. A, koks gardus vande- nėlis, taip jau buvau iš- troškęs!

Atskrido šarka, snape į- sikandusi mėsos gabalą, kraipo savo ilgą uodegą:

— Vasarą neįsirangyda- vau į tavo tankią kepurę visuomet uodega užkliū-

Savo namuose V. Grei- čius sukūrė nemažą kny- gyną. Turi daugybę klasi- nės muzikos ir kitokių lei- dinių.

Greičiai išaugino du sū- nu ir dvi dukteris: Regną, Vincą, Praną ir Stasę. Šei- pnamą auklėjama katali- kiškoje - tautiškoje dva- sioje. Visa šeimyna yra ži- noma, kaip muzikališka.

Vincas Greičius, Sr., kai- po žmogus yra rimtas, at- viras ir blaivus. Gyvenant Amerikoje virš 35 metų (Clevelande gyvena 27 me- tus), jo būdo niekas nepa- kaito. Toks pat lietuvis, taip pat myli savo tautą.

Retėja pirmtakūnų eilės, keičiasi Amerikos lietuvių gyvenimas, bet Vinco Grei- čiaus meilė ir pasišventimo darbai link savo tautos pa- siliks lietuvių išeivijos is- torijoje. M.

davo. O dabar nors pie- tums suryti bus kur prisi- glausti.

— Čir... čir... — atsiliepė iš šermukšnio raudonų ke- kių tingus, supūręs žvirb- lis.

— Žinai, kas užia?

— Kur nežinosi, būvau nuskrudusi. Mūsų kviečių gubas mažina, baubdama, tratėdama ryja, vos spėja į nasrus kimšti. Bet ma- čiau, kad daug yra išbars- tytų.

— Skriskim! Labai norisi grūdėlių, o šermukšnių uo- gas pasilikim žiemai.

Ežys pasiviliojęs lazdyno lapuose, nešinas didžiausią našta ant savo nugaros, nukiūtino į žiemos guolį. Visi bėga, slepiasi, apsi- niaukęs dangus ir šiaurės vėjas pranašauja ateinantį šaltį.

* * *

— Ži... žiu, žiu, žiu... — vaikšto pakrantėmis suša- lęs piemenėlis. Per jo su- plyšusius rūbelius skver- biasi vėjas, norėdamas su- sišildyti, nukrėsdamas vargšą vaiką nemalonių drebulių. Basos purvinos, suskirdusios, pamėlynavu- sios nuo šalčio kojos brau- kia šaltą rasą.

— Žiu, žiu, žiu, žiu... žiu, žiu — pridėjęs prie lūpų rankutes pučia, norėdamas jas sušildyti.

— Kad aš būčiau kara- lius, aš apaučiau kojas ba- teliais, turėčiau kailinius ilgus, ilgus iki pat žemės, o žąsis pririštas ganyčiau, neberekėtų jį ieškoti.

— Kur žioplinėji, mergos vaikel! Juk jau seniai reikė- jo žąsis narginti!... — Pasi- rodė malūno tarpdury sto- ra malūnininkė ir savo piktą, spiegančią balsu iš- blaškė malonias vaiko sva- jones.

Atsisukęs į Virvytės pu- sę iš išgaščio net nutirpo: jo žąsys plaukia tiesiai py- limo link. Skaidrus vanduo smarkiai jas neša, o pyli- mas visu smarkumu meta į akmenis vandens sroves, paversdamas jas į baltas putas.

— Žiu... — ištisė ranku- tes ir tuo momentu užsi- dengė išgaščio ir baimės pagautą žvilgsnį.

— Mama... — užsimerkęs mato vaizduotėje toli gy- venančią motiną. Mato ir malūną. Jis toks didelis. Jame braška, bilda, net bangu prieiti. O malūno tarpdury stovinti jo ponia auga, auga didesnė net ir už malūną ir rankoje laiko didelę ryškę. Iš baimės jo keleliai sulinko. Piemenė- lis susitūpė ant žemės. Kas jo pagailės?...

Vanda Virvytė. "Ž. P."

Gruodžio 8—10 d. Vilni- je įvyko visuotinis Lietu- vių Rašytojų Dr.-jos narių suvažiavimas, kuriame da- lyvavo ir vilniečiai lietu- viai rašytojai. Šiame su- važiavime vilniečiai pri- imti į L. R. Dr.-jos narius. Gruodžio 9 d. Vilniuje įvy- ko didelis literatūros va- karas ir koncertas, kurį at- liko kauniškiai ir vilniškiai rašytojai ir menininkai. Buvo skaityti du refera- tai: "Vilnius ir Lietuvos ra- šytojai" ir "Vilniečių ir že- maičių rašytojų literatūri- nis ginčas iš Vilniaus uni- versiteto laikotarpio".

Kelionės įspūdžiai, Važiuojant iš Lietuvos į Ameriką

1939 m. spalio mėn. 8 d., 7:30 val. vakare Kauno traukinio stotyje įvyksta luonas atsisveikinimas. Dėl karo pavojaus, Amerikos konsuliui hepiant, išvyksta į Ameriką p. p. Lubinai ir Seseles Prancišketės. Tyti sievarta užviespatauja iškeliaujančius ir išleidžiančius. Graudu darosi spausiti, gal — paskutinį sykį, gerųjų prietelių rankas ir tarti sudiev. Tas jausmas, kad gal amžinai skiriamės, uždega širdį dar didesnia meile ir karštesniu prisirišimu tam mieliui Lietu- vos kraštui, kuriame teko patirti tiek daug švelnaus nuosirdumo ir didelio vaišingumo. p. Lubinienė, nors ir ne lietuvė, tiek pat pergyvena šį atsiskyrimą, nes ir ji išmoko pamilti tą rūpintojėlių kraštą. Stovėdama prie traukinio lango, ji braukia ašaras, kurios nejučiomis veržėsi iš jos akių. Važiuojant! sušuko geležinkelietis ir štai jau riedėjome visu smarkumu iš Kauno stoties, palikdami perone visus geruosius prietelius...

Tą pačią naktį jau buvome kygoje, kur reikėjo keisti traukinį į Taliną. Latvių traukiniai labai patogiai įrengti — galima sutvarkyti suolus taip, kad vienas gali miegoti apačioje, kitas viršuje. Kadangi buvome išvarę, tuoj atsigu- lėm ir užmigom.

Spalio 9-tą d. anksti ryte jau buvome Taline. Čia susitikom su amerikiečiu Edvardu Martinaičiu, buvusiu bokso sporto instruktoriumi Lietuvoje. Jis irgi buvo pakeljęs į Ameriką. Talinas labai panašus į Rygą savo senais pastatais ir dantytomis tvirtovės bokštais, kurie supa miestą iš visų pusių. Nuotaika Taline labai sudrumsta, nes šiandien turi įvykti Rusų kariuomenė ir užimti savo pozicijas jūrų karo bazėse. Mieste ilgai neteko būti, nes turėjome skubėti į uostą, ir lipiti į laivą, kuris mus nuvežtų į Helsinkį, Suomijoje.

Kelionė iš Talino į Helsinkį truko apie 4 val. Bet kokia maloni ta kelionė buvo! Keliaujom pro gražiausias salas, kurias puošė gražios pušys. Taip, nesinorėjo, kad ši kelionė baigtųsi, galėjom visą gyvenimą plaukti šiuo ramiu ir gražiu vandenynu. Prie Helsinkio jūros krantai sudarė nepaprastai gražų vaizdą — įlankų, įlankelių, kalnų, miškų, salų ir uolų. Taip pat matėsi daug simpatiškių, senoviškų tvirtovių, uolose sulipdytų, kaip koks kregždynas. Tos tvirtovės buvo nekartą apsaugojusios miestą nuo užpuolikų. O dabar ar jos pajėgtų tai padaryti?

Helsinkyje buvome tą pačią dieną prieš pietus. Stengiamės kuo skubiau atlikti visus formalumus, kad galėtumėm nuvykti į miestą ir apžiūrėti šį moderniausią Skandinavijos valstybių miestą. Nuo savo nepriklausomybės atgavimo jis yra padaręs didelį žingsnį į priekį. Jis savo moderniskumu gali prilygti prie bei kurio

Amerikos miesto. Pastatai — tai pirmas žodis moderniskume. Didžiųjų krautuvų įrengimas tikrai labai meniskas. Jautiesi, kaip karalių rūmuose, o ne krautuvėje. Čia labai pigiai galėjome nusipirkti oriedžio ragų. Vakare nuėjome pasisūrėti Suomijos valdžios statomo sporto stadiumo, kuriame turi įvykti 1940 metų pasaulinė sporto olimpijada. Tai mažas ir grandioziškas pastatas, turįs apie 75,000 sėdimų vietų. (Didžiausias stadiumas pasaulyje Chicagoje turi apie 120,000 sėdimų vietų) ir apie šimtą tunelių įėjimų ir išėjimų. Idomusia tai stadiumo priekinio fasado bokštas, kuris turi 24 aukštus. Liftu persikelus į pačią viršūnę gaunasi didingas miesto vaizdas ir visas apšvietimas. Matyt, elektra pigi, nes jos apšvietimo vartojama. Su širdgėla prisiminėm mūsų tėvynėje menkiau apšviestas gatves ir krautuves, o mažesniuose miesteliuose visiškai tamsa. Apžiūrėję miesto idomybes nuskubinom į laivą, oet štai uostas apstatytas policija, kurie nieko nepriekšžia prie laivų. Sužinojome, kad tai daroma apsaugoti uostą nuo šnipinėjimo šiuose neramiuose laikuose. Turėjome daug aiškintis pakol mus nuvedė pas mūsų dokumentų saugotoją, kuris iškė mums kortelę, su kuria galėjome vėl patekti į laivą. Mūsų laivas, nors mažytis, bet labai švarus ir jaukus. Tuoj buvome kviečiami vakarienės. Mūsų stalo patarnautojas labai mandagus ir savotiškas berniukas, mokąs gerai angliskai, nes mokėsis du metus vienoj Amerikos kolegijoje. Bet nutaręs, kad geriausia mokykla yra keliauti, metė mokslą ir įstojo į laivyną ir per laivo skylutę mažai visą pasaulį. Tą vakarą per radio buvo duota žinia, kad visi vaikai ir moterys važiuotų į Suomijos gilumą, nes bijoma rusų. Mums buvo pranešta, kad mūsų laivas "Castleholm" bus paskutinis švedų laivas, kuris išplauks iš šio uosto. Vidurnaktį mūsų bemiegant laivas išplaukė į Švediją per Bothnijos įlanką. Ši kelionė truko apie 30 valandų. Jūra buvo gana rami, tik įplaukus į Baltiją per kelias valandas teko pajusti stiprų laivo supimą. Visi turėjome vykti į savo kajutes ir atsigulti. Prie Švedijos krantų buvo pastebėtas Vokiečių povandeninis laivas. Valandėlei išsinėręs ant vandens paviršiaus vėl dingo vandenyje, ir daugiau jo nematėme. Geras dalykas, kad dauguma keleivių dar miegojo, nes būtų kilę didelė panika dėl šio įvykio.

Spalio 12 dienos rytą jau buvome Stockholme. Miestas labai gražus ir idomus. Visur dvelkia senoviskumas — seni nuo renasanso laikų užsilikę namai su gotiško stiliaus bokšteliais, gražūs fontanai ir dideli parkai su senais ąžuolais. Automobilių ne daug matyti, nes karo stoviai e-

sant, visiems reikia taupyti benzina, ir dėlto privačiams automobiliams uždrausta važinėti. Bet labai keistas dalykas, tai tas, kad automobiliai važiuoja kairiu šonu, vietoj dešiniu, panašiai kaip da- roma Anglijoje. Stockholme buvome iki pietų. Paskui traukiniu važiuojome į Goteborgą, Švedijos uostą. Švedijos traukiniai labai greitai ir švarūs, nes maždaug visi elektrifikuoti. Apie 75% visų traukinių yra varomi elektra.

Goteborge apsistojome viešbutyje, kur turėjome nakvot tą naktį. Kitą rytą nuėjome miesto apžiūrėti. Miestas judrus, komerciškasis, ir turįs apie 275,000 gyventojų. Tai yra antras didžiausių Švedijos miestų. Visur esama pavyzdgingiausia tvarka ir švara. Tą galima pastebėti visoj Švedijoje. Esama, matyt, per ilgus amžius buvę gero šalies šeimnininko ir tvarkytojo. Visur matyti visų vienos stipriai valdančios rankos, kuri mokėjo tvarkyti savo žemę tobuliausiai ir gražiausiai.

Nuėjome į Amerikos - Švedijos Linijos laivokarnių agentūrą sužinoti, kokias vietas gavome laive ir čia susitikome su geru pažįstamu, p. Johnsonu, kuris mums rūpinosi atvažiuoju. Jis mums kvietė aplankyti jį jo namuose, kuris yra darbininkų kvartale. Koks mūsų nusistebėjimas buvo pamatyti kaip gražiai gyvena net ir paprasti darbininkai. Šitame kvartale gyvena apie 45,000 darbininkų, kurie gyvena nameliuose jiems valdžios pastatytuose. Yra namelių keturioms šeimoms, yra ir atskiri namukai. p. Johnsonas gyvena su savo šeima atskirame namuke, kuris turi apie 8 kambarius. Jis moka valdžiai apie 200 litų į mėnesį. Aplink namuką gražūs sodas, žolynai ir gražių gėlių klombos. Gėlėmis daugiausia rūpinasi vaikai, nes jie mokyklose yra mokomi kaip gėles prižiūrėti ir auginti. Pedagogai yra įsitikinę, kad žmogus mylis gamtą ir grožį, negali būti blogas. Tas faktas yra įrodytas Švedų gyvenime, nes visame krašte yra tiktai 644 žmonių kalėjime, o iki gytos galvos tik 21. Pakelti tą aukštą moralę taip pat daug pagelbsti tas, kad valdžia rūpinasi bedarbiais ir paliogeliais, duoda jiems pensijų arba pašalpą ir dėlto pavargėlių jų krašte, kaip ir ner.

Įėjus į p. Johnsono namus buvome nustebinti jo puikia meno kūrinių kolekcija. Štai prastas patarnautojas turi apie 300 gražių meniškų paveikslų. Taip pat jo pinigų kolekcija mas labai sudomino. Pastebėjome, kad lietuviškų pinigų neturėjo nė vieno, tai kiek kas turėjome smulkų jam palikome. Pasisvečiavę pas šį kultūringą žmogų, grįžome į laivą su geriausia nuomone apie Švedijos gyventojus.

Laivas, kuriuo turėjome vykti per Atlanto vandenyną į Ameriką, yra pava-

dintas "Drottingholmas". Jis yra vienas iš mažiausių Švedijos keleivinių laivų. Jis yra apie 30 metų senumo ir gan istoriškas tuo, kad laike Didžiojo Karo jis buvo vokiečių torpeduotas, bet, matyt, padaryta iš labai gero plieno, kad niekas jam nevyko. Bet kažin, ar jis galės atlaikyti šių laikų moderniskų karo pabūklus. Nebuvo galima sužinoti tikslių valandų laivo išplaukimo, nes viskas yra laikoma didžiausio paslaptį, kad šnipai negalėtų pasinaudoti. Pastebėjome Goteborge uosto žymesniuose vietose didžiausias iškabas, persijant gyventojus prieš šnipus ir raginant visus neduoti jiems jokių žinių. Tiekėjome, kad laivas išplauks apie pusiamaktį, tad nėjome miegoti, bet laukėme to momento. Pasirodė, kad ilgai teko laukti, nes laivas tik išplaukė 4:30 val. ryte, spalio mėn. 13 d. Ir taip mums bemiegant atsisveikinom su gražiuoju rožių ir istorišku griuvėsių kraštu — Švedija.

Mūsų laivą per tris dienas turėjo lydėti pavandeniniai laivai ir orlaivai. Dėl atsargos gelbėjimo laivai kabojo arti laivo dešinio, kad pavoju atėjus, būtų galima greičiau juos į jūrą nuleisti. Visu laiku plaukėm netoli kranto, maždaug trijų mylių atstume. Po pietų tuoj įvyko gelbėjimosi praktika. Bet šįkart visi labai rimtai dalyvavo, nes jautė kad čia ne juokai, bet kad mirtis ištikrųjų gali lengvai užklupti šiame pavojingame laike. Taip pat atsargumo dėliai abiejuose laivo šonuose ir ant laivo denio yra nudažytos didžiulės Švedų vėliavos, kurios nakties metu yra apšviestos dideliais prožektoriais, kad būtų aiškiai matytis, kas važiuoja.

Visą kitą dieną važiuojome pagal nuostabiai gražius Švedijos krantus. Visur matėsi kalnai garbinuotais miškais apsidengę. Iš tolo aukštos senos eglės atrodė, kaip gotikos bažnyčios bokštai. Vidurnaktį pravažiavom Norvegijos sostinę, Oslo, o rytą jau mes grožėjome puikiais Norvegijos fjordais. Kur tik žvilgsnį meti — didžiausios kalnų kupros, apsidengusios samanomis, kyšo iš vandens. Vis kalnai ir kalnai. Kur ne — kur mažutė žvejų trobelė, o kalnų viršūnėse matosi būrys laukinių avių, gantantis samanoje. Jos iš tolo atrodė mažytės, kaip skruzdėlės, bet binokliais žiūrint jos aiškiau matėsi. Kaip jos gali užlipti taip aukštai, tai nesuprantama, ir jos vis dar lipa aukščiau ir aukščiau, rodos, kad ten jų laukia laimė. Tolumoje sniegu apklotos viršūnės atrodė, lyg balta kepurė apsimovę valdovai. Laivas tarp šių uolų buvo gan pavojinga vairuoti, nes kaikuriuose vietose buvo taip siaura, kad iškisė ranka, rodos, gali pasiekti uolos šoną. Dažnai teko keisti vairininkus, kurie žinojo visas pavojingas

vietas ir buvo prie jų pripratę. Vanduo fjorduose buvo toks ramus, kaip stiklas, tat malonu buvo ir važiuoti, o saulutė švietė visą dieną. Saulei leidžiantis kalnai nusidažė gražia švelnia violetine spalva. Taip smagu buvo keliauti šiais fjordais, kad nesinorėjo nė eiti žemyn į valgomą valgyti, kad tik būtų galima vaikščioti ant denio ir žiūrėti į tą nuostabią gražią gamtą.

Po šių trijų malonių kelionių dienų, jau kitą rytą žemės nesimatė. Vienintelį ryšį su žeme dar palaikė skrajojantių žuvėdros, kurios tyliai be garso lydė mūsų laivą į didingą jūrą. Pasiekus jūros vidurį, patekome į audrą — huriganą. Bangos taip smarkiai įsisūbavo, kad suvertė didžiausius kalnus. Jūros vanduo maišėsi su dangumi. Laivas savo viršutiniu pirmgaliu pasiekia vandenį, o už kitos valandės jau jis savo pirmgaliu pakyla žymiai aukščiau bangų ir visai ankštai ore iškils vėl takstelėja savo dugnu į vandens maišą. Laivas net visą naktį turėjo ištupėti vietoje, nes taip blogai buvo.

Naktį kiek tiek bangu, nes besivartant kajutės lovoje girdis kaip braška visi laivo šonkauliai. Rodos bangos pasiguvusios milžiniškus buolius pasiryžusios išlaukti kajutės sienas ir sudaužyti laivą į šipulius. Guli ir lauki signalo, kada reikės jau griebtis kamščio apsiaustus ir bėgti prie gelbėjimo laivelio. Bet kažin, ar ką jie padėtų tokioj audringoj jūroj. Bet ryti atėjus, kartu su šviečia išnyksta visa baimė. Per šią audrą daugumas keliautojų turėjo atsigulti, nes pradėjo sirgti ta nemalonia jūros liga. Labai daug pagelbėjo sergantiems leidimas vaistų po oda. Bet po kelių tokių audringų dienų pradėti priprasti prie banguojančio laivo ir daugiau nebevargina, bet malonu darosi. Nieko įspūdingesnio nėra, kaip stebėti audringą jūrą. Kad ir kiek žiūrėtum į jūrą ji niekad nenusibosta. Ji visad įvairi, nauja, nematyta. Ji keičiasi bežiūrint. Ši audra tęsėsi apie keturias dienas ir mūsų laivas užuot padarydamas 350 kil., padaro tik apie 200 kil. ir dar mažiau.

Laikas laive gan greitai bėga, ypač "lietuvių kolonijoj" tai laivo kampeilis, kur tenka išgirsti vien tik lietuviškai kalbant. Lietuvių laive buvo apie 30, ir kas vakarą susirinkdavome lietuviškų dainelių padainuoti. Nė švedai, kurių buvo dauguma, negalėjo prilygti mūsų "chorui". Visos kajutės pradarydavo duris, visi koridoriai prisipildydavo besiklausančių, kai užtraukdavom "Vai šėriau žirgėl", arba kokią kitą liudies dainelę. Keli drašuliai parodė, kaip yra šokama lietuviška polka. Tas tai visiems patiko. Vakarais laive būna kinas arba koncertas arba šokiai. Įplaukus į vidurį Atlanto sumažėjo pavojus nuo povandeninių laivų ir minų, tat buvo vėl užkelti į virsų gelbėjimo laivai. Visi tai pamatė laisviau pradėjo kvėpuoti. Visą laiką neži-

nojome kokių ruošų plaukime, nes visa kelionė buvo užlaikoma didžiausio paslaptį. Kaip paklausė laivo kapitono, kur dabar esame atsakydavo, kad kur nors Atlanto vandenynė, ir tiek ir turėjai būti patenkinta.

Spalio 22 d., apie 5 val. ryto mus sulaukė Amerikos povandeninis laivas, kuris su mūsų kapitonu susikalbėjo apie signalus. Bet sužinojome, kad čia plaukia švedų laivas su Amerikos piliečiais leido keliauti toliau. Kitą dieną Amerikos išturtas keltis kartus apstoko mūsų laivą, bet nieko įtartino nepastebėjus nuskrido toliau.

Jau į dešimtą dieną pradėjom dažniau susitikinėti su prekybiniais laivais. Žuvėdros vėl pasirodė ir nestuplodamos sparčių plaukė ortu pagal laivą, o kitos tūptelia ant bangos pailsėti ir pasisupti. Vakare jau plaukėm arti žemės, nes horizonte buvo galima pastebėti nematomų laivų žiburius ir nežinomų avy- turijų blykčiojimus. Vidurnaktį laivas visas apsistojo, nes jau buvo netoli New Yorko uosto, bet kadangi naktis negalima įplaukti į uostą, tai turėjom laukti kito ryto.

Spalio 24 d., jau 5 val. ryte visas laivas buvo pilniausiam bruzdėjimui. Visi vaikstinėjo ant laivo denio ir su nekantrumu laukė, kol laivas pradės judėti. Apie 7-tą val. jis ir pradėjo ir tuoj pravažiavome Laisvės statulą, kuri lyg mintina sveikino saugiai grįžusius savo vaikus. Netrukus pamatėme New Yorko miesto dangoraižius, kurie atsirėmę į dangų išdildžiai stovėjo.

Apie 9 val. jau buvome Švedijos Amerikos Linijos prieplaukoj, kurioje jau iš tolo mus sveikino mūsų giminės ir pažįstami.

Atsiskirti su laivu iš tiesų buvo nelinksma. Tai būta savo paskiro nesudrumstiamo pasatlio katalij. Kiek daug gražių draugysčių sukurta, kiek malonių valandų praleista! Dabar reikia su viskuo atsisveikinti. Truko kelias valandas, kol atlikome visus formalumus ir tik tada leido išeiti iš uosto. Iš jūros viena tvėrė ir po ramaus gyvenimo Kaune vėl patekom į Amerikos miestų užiantį bruzdėjimą. Viskas atrodo taip neįauku ir neįprasta. Gatvės, kaip skruzdelyne, uža automobiliai, autobusai, tramva-

jai ir žmonių minia. O ben- zino smarvė — tai smaug- vo užlaikoma didžiausioj paslaptį. Kaip paklausė laivo kapitono, kur dabar esame atsakydavo, kad kur nors Atlanto vandenynė, ir tiek ir turėjai būti patenkinta.

Įspūdžius patirtus gyve- nant Lietuvoje parašysiu vėliau. Prie progos noriu padėkoti visiems tiems, kurie sudarė man ir ki- toms mūsų vienuolijos Se- selėms galimybes pamaty- ti Lietuvą ir studijuoti Li- tuanistiką Vytauto Didžio- jo Universitete, Kaune. Di- džiausios padėkos žodis priklauso garbingai "Mo- tinėms" Draugijai ir jos pirmininkui, Didž. Gerb. Kun. Dr. Končiui, per ku- rio pastangas buvome ap- rūpinotos kelionės lėkomis, ir iš kurio esame gavusios daug naudingų patarimų.

Taip pat esame didžiai dėkingos klebonams kun. J. Židaničiui ir kun. Ig- nui Boreišai ir kitiems mi- šų prieteliams, kurie mu- mis šelpė savo gausingo- mis aukomis. Jų pagelba galėjome netik pamatyti Lietuvą, bet dar ir pama- tyti idomius Europos centrus, k. a., Vilnių, Var- šuvą, Veneciją, Asizų, Ro- mą, ir kitas istoriškas ir šventas vietas.

Lai Dievas gausingai at- lygina visiems tiems mū- su Vienuolijos gerada- riams!

Sesuo M. Felicija, O.S.F.

PATAPK AMERI- KOS PILIEČIU

Manant apsigyventi A- merikoje, reikėtų kiekvie- nam patapti Amerikos pi- liečiu. Daugelyje įstaigų yra griežtai reikalaujama, kad kiekvienas darbinin- kas būtų Amerikos pilietis — kitaip neduoda darbo. Norintieji išsiimti pilietiš- kas popieras, nusipirkti knygute "Pilietybės kate- kizmas", kuri padės Jums tapti Amerikos piliečiu. Jos kaina 25c.

MEDUS

Grynas bičių medus, ku- ri bitės sunėšė iš žydinių jautų, gėlių, pievų ir me- džių yra tikras vaistas. Taigi, įsigyk kvortą me- das ir gerk jį su arbata ar kava vietoje cukraus. Kas vartoja medų — to slogos nevargina. Kvorta kainuoja tik 75c. Jo galite gauti "Darbininko" adm. 366 W. Broadway, So. Bos- ton, Mass.

"DARBININKAS"
366 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

SVENTAS RASTAS — NAUJAS TESTAMENTAS ir EVANGELIJOS

Ką tik gavome iš Lietuvos šiais metais ats- pausdintą "Naujasios Mūsų Viešpaties Jėzaus Kris- taus Testamentas" ir Evangelijos. Vertė Juozapas Skvireckas, Kauno Arkivyskupas Metropolitais. Knyga 416 pusl. Kaina tik \$1.00.

"DARBININKAS"
366 Broadway, So. Boston, Mass.

L. Vyčių Naujų Marių Vajus

Dabartiniais laikais labai į madą įėjo vajai, todėl kaip kiekviena organizacija ar draugija, taip ir Vyčių organizacija paskelbė naujų marių vajų.

Sunku būtų dabar spręsti apie vajaus pasekmes, bet, jeigu visi subūrsime jėgas pagelbėti vyčiams, esu tikras, kad pasekmės bus puikiosios.

Yra daug žmonių, net ir iš mūsų gerb. vadų tarpe yra keletas, kurie pareiškia, kad Vyčiai pasenę daiktas, atgyvenę savo dienas ir jokios naudos nenešą mūsų lietuvių visuomenei! Mano manymu, labai klaidinga nuomonė būtų taip galvoti o, dar blogiau taip kalbėti, nes kaip gi jaunimas gali atgyventi savo dienas? Gal organizacijos įstatai reikia dalinai pakeisti, gal reikia naujų minčių įnešti į organizacijos veikimą, bet, kad jie būtų atgyvenę savo dienas, tai negalima taip sakyti. Nesvarbu ką organizuosime ir kokiais vardais vadinsimės, vis bus tas pats mūsų jaunimas, todėl gerai pagalvokime ir ateikime į talką, mūsų Vyčiams, mūsų jaunimui!

Visiems aišku, kodėl apie vyčius taip kalbama, — todėl, kad Vyčiai yra centralinė organizacija, o kaip tik dabar centralizacija nepageidaujama. Nors tas viešai nepareiškiama, bet visiems aišku, kaip diena, o tą viską patvirtina kun. V. Masiulio referatas skaitytas Federacijos Kongrese. Kad šį nepasitenkinimą rodytų koki jaunuoliai, tai nebūtų pagrindo juos smerkti, bet kada kalba ir taip galvoja senieji, pergy-

venę įvairias gyvenimo audras, patyrę organizatyvinių veikimų, tai skaudu apie tai ir rašyti.

Tad gerb. skaitytojai, užmirškime apie tas svajones, užmirškime apie skal-dymąsi į mažas draugijas, o burkimės į centralines organizacijas, o mūsų jaunimui geriausia ir tinkamiausia yra Lietuvos Vyčių organizacija.

Jūs, jaunime. Jums visas gyvenimas dar prieš akis. Jūs turite daug jėgų — gyvenimo audrose dar neišbandytų. Jūs norite sukurti sau ir visam kraštui gražų gyvenimą!

Atmink, jaunuoli, kad tu to nepadarysi, jeigu nepriklausysi prie gerų lietuviškų kat. organizacijų. L. Vyčių organizacija tau parankiausia priklauso, tu joje išmoksi organizacinio veikimo, o tik tada būsi naudingas Lietuvai ir Amerikai. Dabar eina Vyčių vajus — pasinaudok proga ir prisirašyk prie artimiausios tau Vyčių kuopos!

Pasaulis pergyvena įvairių perversmų. Europoje siaučia karas, čia ir visaip galvoja, todėl daugelis žiūri nusiminė į gyvenimo ateitį. Bet jaunimas neturi nusiminti, jis turi gražių užsimonimų, drąsių pasiryžimų vedamas nepalaužiamai žengti pirmyn, visus sunkumus nugalėti ir gražų gyvenimą sau ir visam kraštui sukurti!

Pasikelbami Vyčiai naujų marių vajų, tas idėjas turi mintyti, todėl ir tu gerb. jaunuoli, esi kviečiamas! Šitokį į laimėjimus žengiantį jaunimą, aš širdingai sveikinu ir linkiu jam geriausio pasisekimo! P.R.

JAUNUOLIO DIENORASTIS

(Tęsinys)

Žmogaus išvaizda išduoda jo gilius jausmus, ir greit nesusikaupus, jam pasidaro nemalonu. Taip jaučiausi ir aš, kai mudu su Maryte ėjome į valgomąjį kambarį. Meilė iš pirmo žvilgsnio, kaip vėjas mane nupūtė nuo kojų.

O ką aš galėjau daryti, kad išvengus tokios padėties, bėgti iš namų? Ne, čia visai paprastas susierzinimas. Mano išsivaizdavimas buvo be jokio pagrindo.

Petro mamytė mus visus susodino į paskirtas vietas ir Petro tėvelis, kuris sėdėjo priešakyje stalo, atkalbėjo maldą. Po maldos visi pradėjo kalbėti apie valgi. Aš, nusiduosdamas, kad viskas tvarkoj, taip pat prisidėjau savo komplementais.

Aš pajutau, kad Marytė į mane žiūro, todėl aš vėl pradėjau nerimauti ir pa-bagiau kalbėti. Marytė sėdėjo mano dešinėje, o Petras prieš mus, klausyda-

mas ir laukdamas, ką aš pasakysiu toliau.

Petro tėvelis nutraukė tylą. "Na", tarė jis, "kaip manai, Jonai, kuo baigsis karas?"

Visai nemastydamas apie pasaulinius dalykus, aš buvau pamiršęs, kad Europos valstybės jau kariuoja. Galvodamas apie tinkamą atsakymą, aš pamiršau šią nemaloną padėtį ir ilgai nelaukdamas prabilau: "Tur būt, visos tautos nukentės nuo karo baisenybių ir už kelių metų pradės taikos derybas".

"Aš taip ir manau", pridėjo Petras, žinodamas, kad aš laukiau pagelbos.

Petro mamytė sunėmė valgi ir visus kvietė valgyti. "Pamėgink Marytės iš-virtus burokus, Jonai", ji tarė, laikydama dėžę karštų raudonų burokų.

"Hm, aš negaliu tikėti, kad Marytė galėjo taip skaniai išvirti daržoves", atsakiau ragaudamas.

Marytė nuleido savo šypseną ir paraudė pirmą kar-

šą šį vakarą. "Ačiū už komplimentus, Jonai," ji silpnai ištare.

"Marytė iškepė ir kalakutą", pridėjo motina. "Iš tikrųjų, tas žmogus bus laimingas, kuris gaus Marytę už žmoną", drąsiai pradėjau aš, radęs progą viešai į Marytę kalbėti.

"Marytė labai nori šeiminių kaitų, tik truputį tingi lėkštes mazgoti", pridėjo tėvas. Visi nusijuokė ir vėl ėmė valgyti.

Per išsitaikantį vakarą Marytės motina gyrė jos puikiai išvirtą vakarienę, o tėvas krėtė juokus.

Petras mažai kalbėjo, bet kai ką pasakydavo, tai visi vis pažūrėdavo į Marytę ir į mane.

Jo žodžiai Marytei nepa-

tiko ir ji tarė: "Kad tu toks esi mandagus, tai šį vakarą užvaduoši mane, suplausi lėkštes".

Petras, kiek galėdamas, mėgino išsisukti iš tokio nemalonaus darbo ir štai jis davė tokį pasiūlinimą: "Dabar mes žaiskim kortomis, ir kurie pralaimės, tie turės suplauti lėkštes."

Visi sutikome ir nuėjome žaisti kortomis. Petras su savo tėvu žaidė prieš Marytę ir mane. Marytė ir aš nesidomėjome kortų žaidimu ir todėl greit pralaimėjome. Pralaimėdami kortomis, pagal susitarimą mes turėjome mazgoti lėkštes. Motina nukraustė stalą ir juokdamasi padavė mums prijuostes. Lėkščių mazgojimas nėra kilniausias darbas, bet su Maryte buvo įdomu, aš norėjau būti su ja.

Bedirbdami mes kalbėjome apie viską ir baigus, aš paklausiau Marytės: "Kodėl jūs mane pakvietėte šiandien vakarienei?"

Marytė nusišypsojo ir atsakė: "Aš noriu turėti draugų..."

Jonas.

(Bus daugiau)

Jaunos Lietuvaitės Džiaugsmai

Tai buvo gera, gera,
Po vasaros dangum.
Darbai liūliavo mariom,
Bet buvo taip smagu...

Auksinei saulei sėdant,
Aš dar dauke buvau, —
Žinojo tai kiekvienas
Kodėl aš dainavau.
Sakiau: — kodėl aš nedainuosiu,
Argi man yr' neramu.
Kai paukščiai čiulba uositos,
Kai vakara pas mus...

Ėjau linksma iš lauko
Pro parugę ežią.
Papuolus gelsvus plaukus
Rugėgėlia gražia.
Einu ir šiandien, bet aplinkui —
Pusnyiai ir ledai...
Galvoju — kur gi dingio
Ta saulė, tie žiedai...
Ateina mintys šaltos

Atskrenda jos iš kaž kur,
Sustoju ir šypsausi —
Ak bus čia vėl puiku...

Sugrįš vėl paukščiai uosin,
Upeliai gargaliuos,
O aš ir vėl dainuosiu,
Kai pavasaris žaliuos: —
Tegu skamba...
Tegu skamba,
Tegu aidai
Sutartinę mūs daina
Tegu klauso
Baltos snaigės —
Šiandien kaisva Lietuva!

Tegu ūžia
Zafios girios
Aidus nuveda laukais,
Kad vergija seniai mirė —
Jos užžėlė ir kapai...

Vytas Ramunėlis

Lowell, Mass.

PASLAPČIŲ SESELIUOSE

(In the shadows of the secrets)

Panele O. V., jei ligi šio laiko tu vaikštinėdavai vis viena su savo svajonėmis, bandydama pavilioti vieną kitą bernužėlį, tai šimet yra leap - year. Nepamiršk!

Worcesteriečiai J. P. ir A. D. sakosi studijuoją pedagogiką Clark universitete. Puiku, bet įdomu būtų žinoti, kokią pedagogiką judu studijuojate vienoje viršutinėje gatvėje, dažnai lankomame name.

Kas dažnai lankosi L. L. bowling salėje, tas galėjo pastebėti vieną frantą P., kuris iš trijų kartų nenu-mušė nė vieno kėglio. Kėgliai mušti, tai ne flirtas, drauguži!

Jei būtum atėjęs į Sodali-cijos Whist party, tai būtum matęs, kaip panelės dėlio šoka, nes berniukai šoka su panelėmis. Bet vis P. B. J. ir Ch. negalėjo pa-šokinti 100 mergaičių.

Aną dieną sugrįžo M. S. iš miesto ir skundžiasi: — "Niekas nenori man duoti darbo ir vien dėlto, kad sa-ko aš esu perriebi. Juk aš sveriu tik 170 svarų". Iš-tikrųjų neturėtų taip būti, nes M. S. tik 26 metų mer-gina, graži, smarki ir turi keliose darbo šakose paty-rimo. Ji net su juoko aša-romis pasakojo, kaip ją nū-rsė kankino: išrengė li-gi nuogumo, svėrė, čiupi-nėjo, sodino kėdėj ir liepė koją ant kojos uždėti, kas jai sunkiai sekėsi ir tt. Sa-ko, tu perriebi. Turint min-ty šiu laikų moteriško ske-letu vyravimą geriausias patarimas M. S. pamatyti savo gydytoją, kuris pa-tars, kokio prisilaikyti die-to, ir ieškoti tokio darbo, kuris neims domėn riebu-mo stovio.

Šokiai. Polkutė kviečia šokti visus. Išėjo šokti ir jis. Bet čia pat nelaimė — pavėlavo taktą. "Atsipra-šau", — pratarė į savo šo-keją lyg susigėdęs. "Mat ofiso darbas laiko mane pririštą prie sėdynės, tai jaučios, sustyręs". Ji pa-žvelgė jam į akis ir nusi-šypsojo tarė: "tai nebe-pirmas toks atsitikimas".

Kas neturi charakterio, tas nėra žmogus, bet daik-tas. Chamfort.

Nors 35 Centus Vilniečiams

Visi linksmai džiuguojame, kad mūsų troškimai, mūsų šv. idėjos, mūsų vil-tys išsipildė — Amžinoji Lietuvos sostinė Vilnius vėl grįžo prie savo motulės Lietuvos.

Lenkų smurtu pagrobtas Vilnius buvo labai aplei-stas ir nualintas, bet miesto atstatymui dar yra laiko, ir lietuviai sugebės jį (Vil-nių) puikiausiai atstatyti. Dabar gi tenka susirūpinti mūsų brolių Vilniečių pa-dėtimi. Karo veiksmų nu-varginti ir, likę be maisto ir drabužių reikalingi sku-bios paramos. Per devynio-lia metų vargę, kentę lenkų priespaudoje, tik vien dėlto, kad jie buvo lietuviai, kad jie gynė savo šventas teises, todėl dabar mūsų būtina pareiga jiems išleisti savo brolišką ranką ir, priglauti juos prie sa-vo širdies, kad jie būtų so-tūs, pavalgę ir aprenkti. Kad jie jaustųsi, kaip savo tėviškėje, kad nesigailėtų kovoje už Lietuvos teises.

Mes Amerikos lietuviai esame daug prisidėję au-komis prie Lietuvos nepri-klausomybės atgavimo. Mūsų aukomis nupirktas Lietuvai Laisvės Varpas neveltui skambėjo be savo tikrosios sostinės ir šaukė lietuvius į bendrą darbą, todėl ir šį kartą manau, kad visi vieningai pasiro-dysime.

L. Vyčių 17 Algirdo kp. Užgavėnių vakare, vasario 6 d., rengia šokių nukentėjusių Vilniečių naudai parapijos salėje, So. Bos-tone. Šokiams gros Al. Ste-ven's orkestras, įžanga 35 centai.

Rengimo komisija deda visas pastangas, kad šokiai būtų pasekmingiausi ir, kad atneštų gražaus pelno. Aišku, kad be Jumis bran-gūs lietuviai neįmanoma pasekmės turėti, todėl Jū-sų dalyvavimas labai pa-gaidaujamas. Visus širdin-giai kviečiame į šokių, visi atvykite ir nors 35 centus paaukokime suvargusiems vilniečiams! P.R.

MOTINĖLĖS DRAUGIJOS VAJUS

Ačiū Dievui, lietuvių tau-tos žmonės turi didelių ga-bumų ir jų tarpe atsiranda nepaprastų talentų; jų tie gabumai dažnai žūna neiš-vystyti, nes dėl lėšų stokos negali eiti į mokslo. Moti-nėlės Draugija tokiems as-menims teikia pagalbą, bei stipendijas aukštiems mokslams eiti. Lietuvių tauta Amerikoje ir visam pasauly tiek pasižymės, kiek mūsų tauta bus iš-mokslinta. Tad lietuviai nesigailėkite lėšų moks-lams! Atskiros draugijos ir asmenys Motinėlių Dr-jai kas metą duoda po \$10.00 — ir po \$5.00.

Nario mokesčius ir au-kas prašome siųsti: Rev. N. Pakalnis, 259 No. 5th St., Brooklyn, N. Y.

Vajų skelbiame iki vasa-rio 15 d. Nuoširdžiai prašo-me gerbiamos dvasiškijos, draugių ir susipratusių — pasiturinčių lietuvių su-teikti Motinėlių Draugijai

Pakeičia Viniiaus Gatvių Užrašus

Vilniaus miestas turi telės lietuviškais užrašais. Svarbiausioji gatvė buv. Mickevičiaus bus pavadinta Gedimino, buv. Želigov-na šviesa ir energija ne tik patį Vilniaus miestą, bet ir Trakus, Naująją Vilnią, Lentvarį, Jageloną, ir kitas mažesnes vietas; 2) naujas, moderniai įrengtas betono fabrikas, kurs ga-mina kanalizacijai vamz-džius, šaligatviams grįsti plytas ir gana tvirtas be-tonines plyteles gatvėms grįsti. Fabrikas vidutiniš-kai kas mėnuo suvartoja iki 20 vagonų cemento. 3) Vilniaus mieste yra 98 ki-lometrai kanalizacijos ir 114 kilometrų vandentekio vamzdžių. Vanduo čia ima-mas iš artezinių šulinių, bet jų nebeužtenka, bus įrengti filtrai vandeniui iš Neries imti. 4) Miestas tu-ri skerdyklą, kur per me-tus paskersdavo apie 95,000 galvijų, tačiau ji nebe-atitinka higienos reikala-vimus ir naujoji savivaldy-bė turės susirūpinti nau-jos statymu. 5) Miestui dar priklauso teatras, ke-turios ligoninės su 800 lo-vų, vaistinė ir kinomoto-klausomybės atgavimo. Miesto autobusų susisiekimas ligi šio gruodžio 31 d. tebeprilauso vienai šveicarų firmai, ku-rios koncesijai pasibaigus, toliau susisiekimą perims pati savivaldybė, kuri nuo Naujų Metų paleis gautus iš Kauno naujus patogius autobusus. Miesto savivaldybėje dirba apie 720 eta-tinių ir per 800 kontrakti-nių tarnautojų. — Šiomis dienomis pradedamos jau pakeisti miesto gatvių len-

Prof. K. Pakšto Prakalbu Maršruto Projektas 1940 Vasario mėn.

Pagal ligšiol gautus pakvietimus Prof. K. Pakšto prakalbos vasario mėn. numatomos sekamuose miestuose:

Vasario 5 d. pirmadienį Čikagos Universitete;

Vasario 6 d. antradienį Waukegano lietuvių para-pijai;

Vasario 7 d. trečiadienį Waukegano Rotary klū-bui;

Vasario 8 d. ketvirtadie-nį Grand Rapids lietu-viams;

Vasario 9 d. penktadienį Detroito lietuviams;

Vasario 11 d. sekmadienį Rochesterio lietuviams;

Vasario 11 d. sekmadie-nį Rochesterio lietuviams;

Vasario 15 d. ketvirta-dienį Newarko lietuviams;

Vasario 16 d. penktadie-nį Brooklyno lietuviams;

Vasario 18 d. sekmadienį Philadelphia lietuviams;

Vasario 21 d. trečiadienį Baltimorės lietuviams;

Vasario 25 d. sekmadie-nį Worcesterio Aušros Var-tų parap.

Kitos prakalbos bus pa-skelbtos vėliau, kai jau bus gauti nauji kvietimai.

Prof. K. Pakšto adresas: Prof. Dr. K. Pakštas

Sisters of St. Casimir, 105 E. Mathews St., Roswell, New Mexico.

LDS. Narių Ir "Darbininko" Skaitytojų Dėmesiiui!

Siuomi "Darbininko" vadovybė skelbia "Darbinin-ko" Vajų nuo gruodžio 15 dienos iki vasario 28, 1940 m. Vajaus metu "Darbininko" kaina sumažinta iki \$3.00 metams, pusei metų — \$1.50. Į Lietuvą metinė prenu-merata — \$4.00, pusei metų — \$2.00.

Puikus, Spalvuotas Su Dariaus Ir Girėno Paveikslais Sieninis Kalendorius Dykai!

Kas užsiprenumeruos ar atnaujins "Darbininko" prenumeratą vieniems metams vėjaus laike, prisiūsda-mi \$3.00 už prenumeratą ir 10c. persiuntimo lėšoms pa-dengti, tas gaus gražų su mūsų didvyrių - lakūnų pa-veikslais gražų sieninį kalendorių.

Priminimas LDS Nariams —

Daugumos LDS narių metinė duoklė už organą "Darbininką" baigiasi su gruodžio mėnesiu. Taigi, la-bai prašome gerb. LDS narių sumokėti metines duok-les vėjaus metu ir gauti sieninį kalendorių, pridant 10c. išlaidoms padengti.

"DARBININKO" ADMINISTRACIJA.

Šeimininkų Dėmesiiui

Jei nori būti gera šeimininkė-virėja, tai tuojau išgyk labai naudingą knygą — "VALGIŲ GAMINI-MAS IR NAMŲ PRIZIŪRĖJIMAS". Be to, šioje kny-goje dar yra pridėtas kaip pasigamtinti iš visokių vaisių vyną. Knyga turi 223 puslapius. Jos kaina tik \$1.00. Užsakymus su money orderiu siųskite:

"DARBININKAS"

366 West Broadway, South Boston, Mass.

KAS GIRDĖTI LIETUVIŲ KOLONIJOSE

NEW HAVEN, CONN.

Susiorganizavo Basketball Ratelis

Šią žiemą vėl susiorganizavo basketball ratelis, kurio nariais yra mūsų kolonijos geriausi sporto mėgėjai. Ratelis užsivadino Sv. Kazimiero parapijos vardu. Jam vadovauja Antanas Mockevičius, kuris lanko Yale Universitetą. Kalėdų dieną žaidė su Lietuvos Vyčiais iš Hartford, Conn., kurie yra taip pat labai geri žaidikai, bet mūsų jaunimas laimėjo. Valio, Sv. Kazimiero parapijos rateliui ir jo vadui, ir linkiu geriausių sekmių sporte ir tuo išgarsinti lietuvių vardą.

Moterų Sąjungos Metinis Susirinkimas

Gruodžio 31 d., įvyko Moterų Sąjungos 33 kuopos metinis susirinkimas. Teatro rengimo komisija išdavė atskaitą, iš kurios paaiškėjo, kad kuopai liks gražaus pelno. Už pasidarbavimą padėką priklauso p-niams S. Tamulevičienei, Z. Markūnienei, O. Norkūnaitei, M. Januškienei, ir visoms, kurios prisidėjo prie šio vakaro surengimo. Svarstyta apie Moterų Sąjungos naujų narių vą. Pirm. M. Jokubaitė kvietė visas nars pasidarbauti vąus metu, prirašant naujų narių prie kuopos.

Visos narės vienbalsiai nutarė prisidėti su auka \$5.00 parapijos bazaro, kuris įvyks sausio mėnesį.

Vienbalsiai užgirta visa senoji valdyba 1940 metams, būtent, pirm. — M. Jokubaitė, vice pirm. — S. Tamulevičienė, fin. rašt. M. Ramanauskienė, nut. rašt. — O. Norkūnaitė, izd. — O. Čirvinčienė, tvarkdarė — A. Tiškienė, korespondentė — S. Tamulevičienė.

Kuopoje viešpatuoja graži tvarka ir susiklausymas. Taigi malonu yra būti šios kuopos nare.

Pranešu visų katalikų moterų ir mergaičių žiniai, kad nuo sausio 1 d., prasi-dėjo Moterų Sąjungos

naujų narių vąus, kuris tęsis ligi liepos 1 d. Vąus metu naujos narės gali prisirašyti be įstojimo mokesnio. Taigi kviečiu visas šios kolonijos katalikes moteris ir mergaites pasinaudoti proga. Apsidraus-kite save vienatinėje katalikų moterų organizacijoje. Dėl informacijų kreipkitės pas M. Ramanauskienę, 61 Cedar Hill Ave., arba pas M. Jokubaitę.

Studentų Kuopa Rengia Šokių

Studentų vietinė kuopa rengia "Dinner Dance" vasario 2, Waverly Inn, Cheshire, Conn. Kuopos valdyba ir rengimo komisija deda pastangas, kad ši pirmą pasilinksminimo pramogą būtų sekminga ir linksma. Pakvietė daug žymių svečių iš apylinkių kolonijų, taipgi ir iš Marianopolio Kolegijos. Kas norėtų įsigyti šio parengimo bilietų gali kreiptis pas valdybą ir rengimo komisiją.

Su Naujais Metais Stokim ! Darbą

Sulaukus Naujų Metų noriu širdingai pasveikinti visus mūsų kolonijos lietuvių bei lietuvaiteis. Linkiu visiems sveikatos, laimės ir pasisekimo gyvenime ir veikime.

Negaliu praleisti nepaminėjus, kad 1939 metais mūsų kolonijos lietuvių nuveikė daug gražių ir naudingų darbų kaip tautai, taip ir bažnyčiai; neat-siliko ir organizacijų reikaluose. Taigi šiais metais su didesniu pasiryžimu stokime visi į bendrą darbą.

Širdingai tariau aciū "Moterų Dirvai", "Darbininkui" ir "Garsui" už talpinimą mano raštų laikraščiuose per 1939 metus. M. Red. prierasas. Dėkojame už bendradarbiavimą. Linkime Tamstai ir bendrai visiems "Darbininko" bendradarbiams geriausių sekmių.

PHILADELPHIA, PA.

DR. JURGIO R. MANKUS GABUMAI

Neilgas laikas, kaip man tenka susitikti su gydytoju lietuviu Jurgiu R. Manku - Mankis. Gydytojas, J. R. Mankus, Philadelphia-tis, baigęs mokslus išvažiavo į kitą miestą ir atidarė ofisą adresu: George R. Mankus - Mankis, M. D. 599 Broad St., Providence, R. I. Gydytojui Mankui se-

kasi neblogiausia. Dr. J. R. Mankus lankėsi Philadelphiaje, Man teko su juo kalbėtis ir paspausti jo dešinę. Iš paskalbėjimo pasirodė, kad Dr. Mankus turi gerą patyrimą savo profesijoje. Jis man parodė iš-karpas iš anglų laikraščių, kurie apie Dr. Monkų - Mankį labai gražiai atsiliepia. Jeigu svetimtaučiai įvertina, tai tuo labiau turime įvertinti mes lietuvių. "Boston Evening American" įdėjo paveikslą slaugės su kūdikiu, ir štai ką parašė: Providence R. I. Gruodžio II d., 1939 m. Homeopatic ligoninėje gimė kūdikis (mergaitė), trys mėnesiai prieš laiką. Kūdikis (mergaitė) turėjo mažai gyvybės, ir tik sverė 33 uncijas. Prie to ne laiku gimusio kūdikio buvo Dr. Jurgis R. Mankus-Mankis, iš Providence, R. I. Kūdikio tėvai nesitikėjo, kad tas ne laiku gimęs kūdikis augtų, nes buvo visai silpnas. Bet, Dr. J. R. Mankus paėmė iš savo priežiūrą... Dr. J. R. Mankus var-tojo Oxygeną kūdikio atgaivinimui. Kūdikis laipsniškai įgavo daugiau gyvumo. Tada pradėjo po lašą kitą duoti kūdikiui ožkos pieno... Kūdikio tėvai Mr. & Mrs. Helen William Rickard neapsakomai Dr. Mankų išaukština už tokį sumanumą. Tai kodėl negerbti ir mums lietuviams lietuvių Dr. Mankaus.

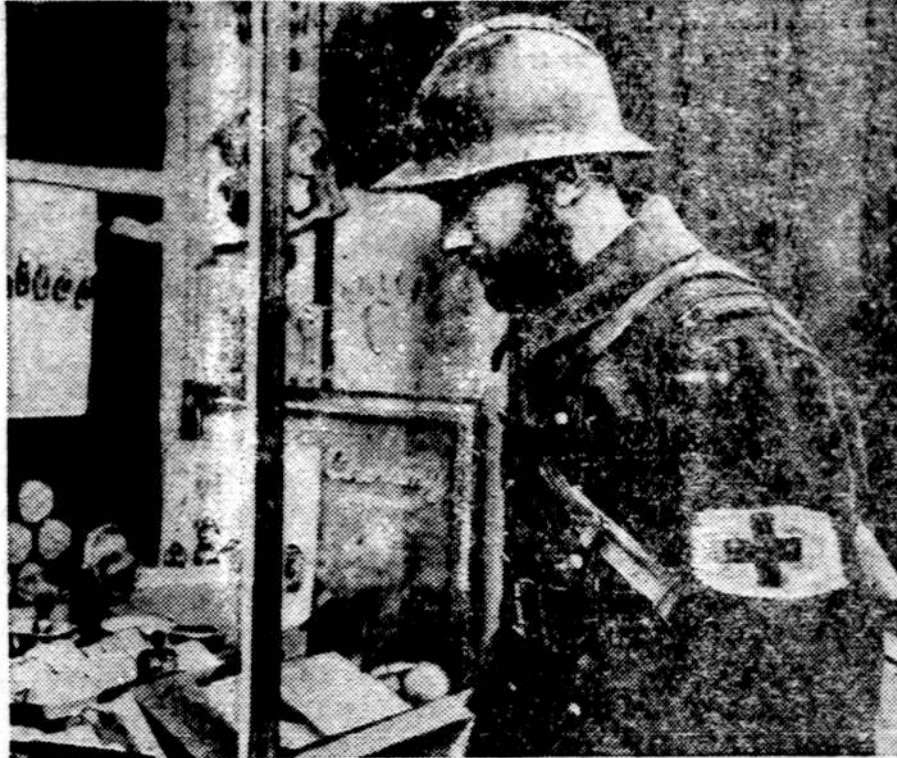
K. Dryža.

Nužudė Savo Sūnų, Nupiovė Galvą, Rankas ir Kojas. (Ištrauka iš "Bulletin" 18 gruodžio, 1939, Phila.)

Moteris, Matilda - Tilli Irelan, susilaukus sūnaus, niekam nežino, jį atidavė kitiems auginti. Po 20 mėnesių atsiradęs meilužis. Mrs. M. Irelan atsiėmus savo sūnų iš tų žmonių, kurie jį auklėjo, parsinešė į savo kambarį. (mat ji tik nuomavo kambarį). Ji savo kūdikį nužudė. Detektyvai vedė tyrinėjimą. Irelan prisipažino. Irelan "sūnus Charles nutroškintas. Paskiau ji nupiovė galvą, rankas, kojas ir surišus į popierą įdėjo į komodos stalčių, o kūnelį — liemenį nunešė į kapines". (Monument Cemetery) tarp 15 ir 16 gatvių ir paliko. Netikėtai, kūnelis rastas, ir detektyvų pastangomis policijai pavyko išaiškinti kaltininkę. Mrs. Irelan, kaip policija sako, pasisakė kaip ji tą žiaurų darbą atliko. Ji neturėjo jokių meilė, nenorėjo jo laikyti. Ji būk pasisakiusi, kad iš dešimtstorio parsinešusi mažą piukliuką ir juo nupiovė galvą, rankas, kojas. Kokia tos moteris širdis. Joks žvėris to nepadarytų. Kaltininkė laukia teismo, sėdi kalėjime.

Jeigu mūsų lietuviški laikraščiai nusižudimus talpintų, tai kitokioms žinioms nebūtų vietos. Pasirodo, kad per daug yra kriminališkų darbų šioje šalyje. Neseniai lenkų tautybės žmogus nušovė savo žmoną, žmonos motiną, seser, pašovė tėvą, kuris išvarto pro langą ir dabar ligoninėje. Paskui pats nusišovė. Tai liudnas reginys, kurį aš pats mačiau, kaip tris kars-tus lydėjo į bažnyčią, kur susirinko apie virš 2 tūkstančių žmonių. Žmogžudžio kūną atskirai laidojo. Baisu ir prisiminti tokius įvykius. Balandėlis.

Šio gyvenimo laimė slepią savy kančių bedugnė: atkasei laimę, tuoj išsiveržė ir kančių šaltinis.

Prancūzijos barzdotas kareivis žiūri į krautuvės langą, kuriame yra išdėta įvairūs tualetiniai daikteliai. Gal jis nori gauti skustuvą ir šmotelį muilo?

J. Budrio Žodžio, Pasakymo Gruodžio 3 d. Bostone, Mass., Konsulato Atidarymo Proga, Santrauka

Lietuva, kaip ir kitos dvi daug didesnių valstybių Baltijos valstybės, yra mažas tautos kaimienu. Ir tu ryšiu atsiranda vis daugiau ir daugiau. Jūsų tėvų žemė stiprėja, per susisiekimo priemonių tobulėjimą, artėja Lietuva pagamina vis daugiau ir daugiau visokių prekių, savo išdirbinių, pradžioje jie ejo į artimesnes šalis, o metai į metus, savo gera kokybe praskina kelią ir į tolimus kraštus.

Prieš dešimt metų gal nes galvojote, kad čia Amerikoje, savo namuose susitauksite lietuviškų išdirbinių. Dabar jų ateina už šimtus tūkstančių dolerių ir metus. Šiais metais Pasaulinėje Parodoje New Yorke Lietuva miniatiūroje parodė jums ir Amerikai savo šalį, savo šalies išdirbinius. Susidomėjimas buvo didelis. Jei ne dabartinės apystovos Europoje, susilauktumėme daug didesnės prekių apyvartos, abiejų šalių naudai. Nežiūrint tų apystovų, prekės ateina, užperkama ir čia vis daugiau. Be to, mes turime pasirošti ir tam laikui, kuomet galima bus nekliaudomai prekiauti. Iš anksto išstudijuoti tas galimybes. Ir kultūriniai ryšiai yra svarbūs. Štai kodėl Lietuva tokiai svarbiai vietai, kaip Bostonas, paskyrė savo konsulą. Šiandien aš įteikiau pirmam konsuliui, savo kolegai ir draugui, ponui Anthony Shallnui valstybės vėliavą ir viską, kas surišta su jo nauju titulu ir paskyrimu. Lietuva vėliava, abiejų valstybių himnams skambant, buvo pakelta prie Konsulato, tuo pačiu Lietuvos Konsulatas yra jau oficialiai atidarytas. Nuo šio momento turite savo konsulą. Jei kada panorėsite, pamatysite Bostone ir mane, aš savo draugų bostoniečių neįsisažu. Konsulatas atstovauja ne kokią grupę, bet visą valstybę, todėl jis privalo būti, yra ir bus visiems vienodai lygus ir prieinamas. Bostono ir apylinkių lietuvių kiek gausi spauda, tai parodė savo žiaugsmą ir

Lietuvos Agronomų Suvažiavimas

Iš šiomis dienomis Vilniaus dar aštresnis. Ši našta niuje įvykusio pirmojo agronomų suvažiavimo pranešimų aiškėja, kad visoje Lietuvoje šiemet numatomas supirkti nemažiau kaip 600 tūkstančių bekonų, tai yra visu 100,000 daugiau, negu pernai. Blogiau su taisybės ir tautybės pažiūrų vilniečiai, net žydai, Vilkonai yra neįmanomai žemesnės rūšies, tačiau atsizvelgiant į tenyksių ūkininkų sunkią būklę ir jų bekonai Alytaus kooperatyvai, kuriuose glaudėsi daugiausia jų politiniai veikėniaus srityje jau veikia ir paslėptų nusiteikimų punktai Dūkšte, Ignalinoje, Pabradėje, Naujojoje Vilnijoje ir kt. Menki čia bekonai, dar menkesni ir pras-tesni raguočiai, kurių Vilniaus krašte "Maistas" su-perka kas savaitę po 200. — Pieno vien tik Vilniaus miestui kasdien reikalinga mažiausiai 60 tūkstančių litrų pieno, o visame krašte vos pusė to kiekio teatlieka. Taigi, ateinančiais metais teks Vilniui statyti bent 5 nuos. pieno iš viso krašto gamybos. Kadangi pašarų, dėl menkų ūkių rekvizicijų, jau dabar trūksta, tai vėlesnis pieno klausimas Vilniaus krašte

Konsulato atidarymu ir pono Shallnos, kaip pirmo konsulo, parinkimu. Jie panorėjo tam svarbų įvykį tinkamai paminėti. Komitetą susitvėrė iš įvairių grupių ir vietų įtakingų asmenų ir puikiai pasidarbavo, kad toks įvykis, kaip šiandien, pasiliktų visiems atminčiai. Tuo jį visi parodė savo meilę Lietuvai. Tad jūsų senos tėvynės vardu prašau priimti komiteto pirmininkui Ponui Stasiui Mockui, visiems komiteto nariams ir organizacijų atstovams, taip pat ir visiems šio vakaro dalyviams. Savo draugui ir kolegai, naujam konsuliui linkiu pasėkmingos darbuotės.

J. A. Valstybėse gyvena milijonas mano tautiečių, jie čia rado savo antrą tėvynę ir naudojami globa ir pilna laisve, tad keliu savo taurę už J. A. Valstybių klestėjimą ir šios šalies vyriausią galvą ir šeimininką Valstybės Prezidentą Rooseveltą.

Žodynai - Dictionaries

TARPTAUTINIŲ ŽODŽIŲ ŽODYNAS, surengė K. Boruta — Pr. Čepėnas, A. Sirutytė — Čepėnienė. Jis turi 1064 puslapius. Popieriniais viršeliais kainą \$3.00; gerasi audeklo apdarais — \$3.75. "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Lietuvių Kalbos GRAMATIKA

SKIRIAMA AMERIKIEČIAMS Parašė

Kun. Dr. Jonas Starkus Marianopolio Kolegijos Profesorius

Seniai lauktoji lietuvių kalbos gramatika jau atspausa. Ši gramatika skiriama ypatingai lietuviams amerikiečiams. Nauja gramatika pasižymi savo taisyklingumu, medžiagos pilnumu, aiškumu ir, kas svarbiausia, gražia tvarka. Viskas vadovėly taikinta mokslą einantiems padėti: vartota priegaidės ženklai, kad kirčiavimu ir balsių ilgumu būtų pažymėtas ištartimas. Žodžiu, tai tinkamiausias vadovėlis norintiems geriau pažinti lietuvių kalbą ypač tinkamas lietuvių parapijų mokykloms.

Knyga labai gražiai apdaryta. Kietais, patvariais viršeliais.

Kaina 1 doleris. (Siunčiant paštu \$1.15).

Užsakymus siųskite:

DARBININKAS

366 West Broadway

So. Boston, Mass.

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR. JOS PO GLOBA MOKINIOS SVC.

Pirmininkė — Eva Markšienė, 625 E. 8th St., So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 1298. Vice-Pirm. — F. Zaleskienė, 564 E. Broadway, So. Boston, Mass. Prot. Rašt. — Marijona Markoniūtė, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass. Fin. Rašt. — Marijona Markoniūtė, 4115 Washington St., Roslindale, Tel. Parkway 0558-W. Izdininkė — Ona Staniulė, 105 West 6th St., So. Boston, Mass. Tvarkdarė — Ona Mizgirdienė, 1512 Columbia Rd., So. Boston. Kasos Gl. — Marijona Aukštikalnienė, 111 H St., So. Boston, Mass. Draugija savo susirinkimus laiko kas antrą utarninką mėnesio, 7:30 val. vakare, pabažnytinėj svetainėj. Visais draugijos reikalais kreipkitės pas protokolų raštininką.

SV. JONO EV. BL. PASALPINES DRAUGIJOS VALDYBA

Pirmininkas, Juozas Svagzdys, 601 6th St., So. Boston, Mass. Vice-Pirm. Albinas P. Neviera, 16 Winfield St., So. Boston, Mass. Prot. Rašt. Jonas Glineckis, 5 Thomas Pl., So. Boston, Mass. Fin. Rašt. Aleksandras Ivaška, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass. Maršalka, Jonas Zaikis, 7 Winfield St., So. Boston, Mass. Izdininkas, Andrius Zaleskas, 702 Fifth St., So. Boston, Mass.

Draugija laiko susirinkimus kas trečią nedėdienį kiekvieno mėnesio 2 val. po pietų. Parapijos salėj, 499 E. 7th St., So. Boston, Mass.

VIETINĖS ŽINIOS

ŽINUTĖS

Sausio 12 d., mirė, savo namuose, 8 Winfield St., tris mėnesius sirgęs, Povilas Gaillunas, 60 metų. Jis paėjo Biržų krašto, Amerikoje pragyvenęs 38 metus. Paliko 4 seseris ir brolį. Palaidotas sausio 15 d., iš Sv. Petro par. bažnyčios, 9 val. ryte, Naujos Kalvarijos kapuose.

Sausio 13 d., Sv. Petro par. bažnyčioje, apart vietinių kunigų, laikė sv. mišias dar šie svečiai kunigai: kun. Starkus, D. D., kun. Andriuska, MIC., kun. A. Baltrušiusas, kun. Andriuska padėjo darbuotis ir sekmadienį.

Sausio 14 d., iškilmingai priėmė Moterystės Sakramentą Izidorius Ambrozus su Aniele Vengraite, gyv. 267 Silver St. Liudijų Patrick Walsh ir Marijona Vengraite.

Sausio 14 d. 3 val. po pietų ir 7:30 val. vakare, Catholic Film Corporation rodė įvairius paveikslus, bažnytinėje salėje. Žmonės pa-

DAKTARAI

Tel. Kirkland 7119

Podlinė Lutzackas, M.D.,
(Lietuvė gydytoja)
400 Broadway,
Cambridge, Mass.

Valandos: Nuo 2 iki 4
Nuo 6 iki 8.
Sekmadieniais pagal sutartį.

Lietuvius Dantistas
A. L. KAPOČIUS
251 W. BROADWAY,
So. Boston, Mass.
TEL. SOU Boston 2660

Ofiso valandos nuo 9 iki 12, nu
1:30 iki 6 ir nuo 6:30 iki 9 p. v.
Seredomis nuo 9 iki 12 val. dienų
Subatomis nuo 9 iki 6 val. vakare
Nedėliomis nuo 9 iki 12 val. dienų
(pagal sutartį)

Tel. TROWbridge 6330.

John Repsis, M.D.
(REPSYS)

Lietuvius Gydytojas
278 HARVARD STREET,
Kampas Inman art Central Sq.,
Cambridge, Mass.
Ofiso Valandos: 2 — 4 ir 6 — 8.

ĮVAIRUS SKELBIMAI

REIKALINGAS pastovus vargonininkas, mokantis savo amatą, geras katalikas, kuris moka vesti chorą, paruošti kokius veikalius, nors kada dėl parapijos, kas padidina jam patiam algą. Vieta graži, parapija vidutinė ir palei parapiją yra skiriamas algas, geras žmogus gali gerai gyventi. Kreipkitės į "Darbininką". (5-9-12)

VALGOMŲJŲ DAIKTŲ KRAUTUVĖS

Pirkti pas biznierių mėsą, vaisius, daržoves ir kitokius daiktus, kurie skelbiami "Darbininke" apsimoka, nes jie parduoda šviežius produktus ir maistą patarnauja. Nuėję į šią kraituvę pasakykite, kad jį skelbimui matėte "Darbininke".

Povilas Bushmanas
49 CRESCENT AVENUE,
Telephone COLUMBIA 6702
29 SAVIN HILL AVENUE,
DORCHESTER, MASS.

Perkins Market
P. Baltrušiusas ir p. Kingas, Sav.
733 Broadway, Tel. SOU 3120
SO. BOSTON, MASS.

K. Stalčius

318 E. BROADWAY,
Tel. SOUTH Boston 9367
Priešais ICE CREAMA ir užkandžių parduotuvę ir visokiems parengimams.

Profesionalai, biznierių, pramonininkų, kurie skelbiami "Darbininke" tikrai verti skaitytų paramos. Visi skelbimai "Darbininke".

Per kankurius narius perskrido linksmas šypsena, o kiti susiraukė kaip rūkštų obuolių perkandę. Vienas iš narių prašo balso ir gavęs klausia, kodėl niekur protokoluose tarybos nėra užrašyta dėl namo ardymo sąlygų suligimo ir už kiek? Vedėjas aiškina, kad jis turis čia pat įvairias kompanijų pasiūlas ir komisija rado reikalo atiduoti darbą tai kompanijai, kuri dabar dirba. Mano planas esąs, kad nugriauti sudegusį namą sulig mūro, tai yra sulig aukštutinės salės grindų ir uždėti "flat" stogą. Čia vedėjo kalbą pertraukia balsas: "atrodyt, kaip Montello bažnyčia", kitas dar panaujina, "tik be kryžiaus".

Kyla vėl klausimas, kodėl darbas nugriovimo sudegusio namo nepavestas lietuviams meistrams? Vedėjas vėl aiškina, kad tokių meistrų nėra. Čia pat atsiliepia vienas iš meistrų, kuris tvirtina, kad lietuvių, kurie galėjo tą darbą varyti yra apie penkiolika. Vedėjas sako, kad kalbėtojai taip tik išrodo, pavyzdžiui: kalba į narius vedėjas ir sako — šis mūsų narys — meistras atėjęs ir sakęs, kad jis galėtų nugriauti šį sudegusį namą vienu urmu. Girdi užkabinę lenciūgas ir paleistų trokį ir kokią kitą jėgą darban ir be maitan namas su sudegusiu bokštu atsidurtų ant žemės. Visi juokiasi.

Vedėjas aiškina toliau, kad jis vedas derybas su insurance kompanija, bet dar nesutarta galutinai. Esą pavyzdžiui, dar nesutarta, kad ir dėl baltosios. Čia iš narių kyla balsas, kad vedėjas pirmą kartą sekancio ketvirtadienio balsavimui kokią dešimtą keisų virintos. Kad ir su apdegusiais laibeliais, tai nieko nekenks... Salė juokas.

Čia kyla klausimas, kodėl nėra tarybos užprotokuluota, kad apskaitliavimo darbas pavestas tam ar kitam asmeniui? Klausimas sekretoriui, kam jis ne-
užprotokolavęs. Sekretorius paaiškina, kad į protokolą įrašoma tada, kada būna padarytas nutarimas. Sekretorius praneša apie vieną jo praleistą protokolą neįrašytą nutarimą, kad esą tarybos nutarta, kad kuogrečiausiai patalinti ir atidaryti skiepuką. Iš protokolų paaiškėja, kad pavyzdžiui lapkričio mėnesį šimtus dolerių gryo pelno. Įtikrinę lapkričio mėnuo davęs klūbui dvyliką šimtų dolerių pelno. Graži suma. Per metus atsieltų dvyliką kartų po dvyliką ir būtų keturiolika tūkstančių ir keturi šimtai dolerių. Tai kyla reikalinga klūbui namas pastatyti... Iš viso atrodo, kad klūbas ir praėity daug yra turbūt su-
taupęs... Tur būt šių minčių pagautas vedėjas ir sako, kad mes tuojau atidarysime skiepuką ir klubūnį, o vėliau statysime namą, kur bus salė, bowling, gimnazium ir dar visokių dalykų.

Čia balsas tūlo nario: Jis sako, kad vedėjas apskaitliavimas sudegusio namo nuostolis su insurance kompanija pasisakęs, kad nors ir priklauso paimti dešimtas nuostolis nuo insurance (kurį pramatoja apie dvidešimt tūkstančių), bet jis paimtas tik penktą nuostolį. Jis prašo tą jo pasisakymą pakartoti susirinkime ir užprotokuluoti.

Vedėjas tą padaro. Kiti nariai klausosi ir nesupranta, kad čia užrašytas kontraktas..., kuriam tinka vienas priežodis: tėvas negalės, o sūnus į karą išėjo.

Salė prirūkyta pilna dūmų. Iš tikro užpuolus vėlyvam laikui nariai nelaukdamai nei vedėjo pranešimo, kad susirinkimas atkeltas į kitą ketvirtadienį spruko spūdiudydami, vieni, kad dūmose rėkėję smozgys, kiti kad nesuprato, kaip dalykai apie namą yra sudėtyti, dar kiti kad skiepuko čia pat nėra, kur galima būtų už lūpos užpilti... Rap.

Intrigų Pasaulis

Surinko J. K-pa

Kada prezidentas Roosevelt atidare šį paskutinį Kongresą ir darė savo pranešimą, tai senatorius Borah išėjo iš salės ir ne-siklausė. Vieni spėja, kad jis nenorįs, kad prezidento įtakinga kalba ir balsas palenktų jį prie savęs, kiti sako, kad jis nenorįs, kad sukiltų pas jį jausmas is-citi prieš. Tretieji sako, kad jis nenorįs klausyti to, kas yra at-spausta ir galįs perskaityti iš lapelių.

Sumanymas statyti didelius karo laivus susiduria su sunki-nybėmis. Pavyzdžiui, siūlomas projektas statyti karo laivus 65,000 tonų, bet jie negalėtų perplaukti Panamos kanalą. Dabar keliama klausimas, koks gi turėtų būti aukščiausias dy-dis laivų, kuris galėtų tikti da-bartinėmis sąlygomis.

Jungtinių Valstybių Cenzo Biuras parengė dėl 132,000,000 žmonių lapus, kuriuose yra 299 klausimai. Balandžio mėn. tie lapai bus paleisti darban, bet mums reiks atsakyti tik į 26 klausimus.

Vasario 22, įvyks Naujos An-glijos katalikų Seimelis, kuria-me dominuos du pagrindiniai klausimai: "Girtuokliavimas,—šią dienų epidemija" ir "Vilnius istorinė Lietuvos sostinė".

Įžadams padaryti reikia ypa-tingo susikaupimo. Jeigu paim-sime blaivininką, tai rasime, kad ligi jis paliko blaivus, tai jis turėjo ypatingai pasiryžti, kad nusikratyti tų visų alkoholinių gerimų, kurie jo manymu yra mirtinai kenksmingi. Jeigu vėl paimsime vienuolio įžadus ir

paziūrėsime į tikrai vienuolio gi-lų įsitikinimą, kuris jį atvedė į vienuoliją, tai rasime, kad ir čia būta ryžtingumo, kol nuga-lėjo savo as, kuris jį traukė prie pasaulio. Jeigu paimsime mote-rystės luomo porą, kurie susi-tarė ir sudėjo įžadus prie alto-riaus, kad vienas kitą mylės ir vienas kito neapleis ligi karsto smėlys neužpils jiems akių, tai rasime, kad tie įžadai irgi buvo išspauoti, išsvajoti ir kiekvie-nam netikėtinumui, kokis gali juos sutikti prisirengta. Pasta-rosiomis dienomis man krito į akį Petro didelis susikaupimas. Štai jis tyli ištisas dienas ir sva-nybėmis. Pavyzdžiui, siūlomas projektas statyti karo laivus 65,000 tonų, bet jie negalėtų perplaukti Panamos kanalą. Dabar keliama klausimas, koks gi turėtų būti aukščiausias dy-dis laivų, kuris galėtų tikti da-bartinėmis sąlygomis.

Aną dieną nuėjau į klūbo pa-vėluotą susirinkimą, kuriame patyriau, kad kartojasi vienas caro laikų anekdotas, būtent: Dar kankuriams senesniems a-teiviams atmenamas rusų gvar-dijos kapelijos būrys, kuris bu-vo atvykęs Amerikoje pasiro-dymui su savo muzika. Tas bū-rys muzikantų - gvardistų, kaip truktelėjo ant savo trūbų, tai net tos salės langai išbyrėjo ir amerikonus nugasdino. Taigi jie savo muzikos stiprumu išgarsė-ję vieną kartą apsisistojo didelia-me ir puošniame turtingo savi-ninko dvare. Tas dvaras, kaip po-uošmeną ir pasididžiavimą lai-kė gražiai pasipuosusį kalakutą. Tas kalakutas reikė lyg tas medis Rojuje pažinimo gero ir blogo. Štai svečiai po nuosirdžių vaišių išvyksta. Seimininkas ap-sižiūri, kad jo kalakuto niekur nėra ir niekas iš jo tarnautojų nebežino kur jis dingio. Noroms nenoroms įtarimas krinta, kad čia bus naujų seimininkų dar-bas. Krata pračina ir kalakutas nesurastas. Kareiviai suka žy-gin. Už kokių kelių kilometrų kapelmeisteris sulaiko muzikan-tus ir sustatęs juos į eilę pa-klausia, kas iš jų buvo toks

mandras, kad galėjo išvengti sau bausmės ir mūsų visą kape-liją išgelbėjo nuo gėdos? Štai barabansčikas. Jis tą kalakutą įsodino į savo barabaną ir jis jį dabar galįs išimti. Kapelmeiste-ris pagyrė jį. Ne dėl to, kad jis jį nusavino, bet dėlto, kad jis mokėjo paslėpti.

Taigi kartais giriama ne už principę gerą darbą, bet už gud-rumą, kad ir neteisingą. Adomui ir Ievai taip nesisekė.

ĮVAIRUS SKELBIMAI

Juozas M. Dills
Laikrodininkas

Parduodu įvairiausias rūšies auk-sinus ir sidabrinus daiktus

Taipgi ir patalau

368 WEST BROADWAY
So. Boston, Mass.

South Boston Garage

BROLIAI STRAKAUSKAI, Sav.

Automobilistai! Jei jūs norite, kad jūsų karas ilgai laikytų ir greitai bėgtų, pirkit aliejų ir gasoliną pas mus.

Nuvalom purvinus karus ir išgrysuojame
Tel. SOU 9530

541 Broadway So. Boston, Mass.

Queen Ann Laundry, Inc.

7—9 Ellery St.,

So. Boston, Mass.

Tel. SOU 2923

Jei norite, kad Jūsų drabužiai būtų švariai išplauti, paveskite šį darbą mums.

Peter P. Plevack

(PLEVOKAS)

Septyniolika būdais stogų dengėjas. Sodewall, Stut Metal Work. Namus Modernizuoja. Mokestis su 3—6—12 mėnesių išimokėjimu

TURI 25 METŲ PATYRIMĄ
Taiso ir stato kaminius.
Geras Darbas — Kainos Zemos

324 E St., So. Boston.

TEL. SOU 1432

Apkaltliavimai ir patarimai dykal

Lietuvius Plumberis

C. J. KUCINSKAS (KAY)

Nelauk vasaros — taisyk dabar, kol kainos yra žemos.
Atlieku visus plumbierio darbus greitai ir pigiai. Gas ir steam.

322 Dorchester St.,

SO. BOSTON, MASS.

Namų tel. SOU 0346

Šlapos adresas — 193 Broadway.

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus

SENIASIAUSIOS SIOS VALSTYBĖS
LIETUVIŲ GRABORIUS ir
BALSAMUOTOJAS

Turi Notaro Teles

254 W. Broadway,

SO. BOSTON, MASS.

Tel. SOU Boston 2590

Gyven. vieta: 838 Dorchester Ave.

Tel. COLUMBIA 2637.

Joseph W. Casper

(Kasperas)

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS ir
BALSAMUOTOJAS
NOTARY PUBLIC

502 East Broadway,

So. Boston, Mass.

Patarnavimas Dieną ir Naktį.

Residence: 198 M St., So. Boston.

Tel. SOU Boston 1437

Tel. SOU Boston 3960.

ZALETSKAS

Funeral Home

564 E. Broadway

So. Boston, Mass.

D. A. Zaletskas F. E. Zaletskas

Graboriai ir Balsamuotojai

Patarnavimas dieną ir naktį

Kopijcia šermainis dykal

NOTARY PUBLIC

Tel. SOU Boston 0815

Tel. SOU Boston 2609

Edw. V. Warabow

(WRUBLIUSKAS)

LIETUVIŲ GRABORIUS ir
BALSAMUOTOJAS

1156 Washington St.,

NORWOOD, MASS.

Namų tel. NORWOOD 1503

Brockton Office:

24 Field St.

Tel. Brockton 2005

P. J. AKUNEVICH ir SŪNUS

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

Nuliūdimo Valandoje patarnaujame dieną ir naktį.

Patarnavimas mandagus ir nebrangus.

258 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. SOUTH Boston, 4486

16—18 Intervale St. Montello, Mass.

Tel. Brockton 4110

PICKWICK

ALE

TAI YRA

ALE!

IS KRANO
PARODYK Į PICKWICK KRANĄ

IR BUTELIAIS
12 OUNCE IR KVORTOMIS

J. Butkevičius.

Šv. Etheldreda, Ely Abatė

Šv. Etheldreda Ely Abatė, Anglijoje, — tos Abatijos viršininkė ir galima sakyti Isteigėja, yra viena didžiųjų Anglijos šventųjų, panaši kaip kad šv. Walburga, šv. Hilda ir šv. Margarita, Škotijos Užtarytoja ir Globėja. Ji garbingai ir šventai figūruoja Katalikų Bažnyčios kalendoriuje, šventųjų V. Dievo tarnų ir tarnaičių tarpe. Šv. Etheldreda, buvo viena keturių, pilnų didelio šventumo ir aukštos tobulybės, Rytinės Anglijos karaliaus žmonos Onos dukterų. Šv. Etheldreda buvo vėliau dar ir kitais vardais vadinama, būtent: "Audry" ir "Aetheldryht", kas tų laikų velšų kalbos tarmėje reiškė "garbingas kareivis". Jos seselės, buvo Sexburga, — Erconberto, Kento karaliaus žmona, kuri pralenkusi jaunesniąją savo seselę, paliko vėliau Ely Abatė; Ethelburga buvo Farmoutier Abatė, ir Witburga, — East Dereham, Norfolk Provincijoje, Abatė.

Yra manoma, kad Šv. Etheldreda gimė Exninge, netoli Newmarkete, ant Suffolk ir Cambridgeshire Provincijų rubežių arba sienos, apie 630 m. po Kristaus gimimo. Visus savo jaunystės metus, šv. Etheldreda pašventė maldai ir religijos studijoms. Jos tėvelis tik su dideliu vargu tegalėjo ją prakalbinti, kad ji nuostūsi ištekti iš vyro. Mat ji troško savo jaunystę, o ypatingai savo mergystę paaukauti V. Dieviui. Jo garbei ir savo siekui išganymui. Tačiau V. Dievas su visu kitaip norėjo. 652 m., — dviem metais pirm mylimos savo motinėš karalienės Onos mirties, — šv. Etheldreda išteikė už Tonberto, — Pietinės Cambridgeshire Provincijos kunigaikščio. Jos vyras, galima sakyti, buvo kaimietis kunigaikštis, kurs Pietinės Cambridgeshire dykumose, buvo ir pats apsigyvenęs ir kitus žmones apgyvendinęs. Kaip bendrą jungtinių dovana, — šv. Etheldreda apturėjo

nuo savo vyro didelių žemės plotus, kurie vėliau buvo pavadinti "Isle of Ely". Tačiau šv. Beda, — garsusis Yarrow vienuolis rašytojas ir chronikas, interesingai užkorduoja tą faktą, kad šv. Etheldreda po jungtinių negyvenusių kartu su savo vyru. (Bede Histor. Cecl. IV, 9). Tonbertas, jos vyras, mirė būdamas, su visu jaunuose savo amžiaus metuose, ir per penkis jos našlystės metus, — šv. Etheldreda apsigyveno sau padovanotoje Ely Saloje, kur ji niekeno nebekliudoma laisvai užsiėmė religijos studijų pratyba ir įvairiais gerais darbais. 660 m. Oswy, Northumbrijos karalius, pradėjo ieškoti šv. Etheldredos rankos, vyriausiam savo sūnui Egfridui, kurs dar tebuvo vos tik 14-kos m. amžiaus. Šios jūdvių jungtuvės, buvo didelės tuo metu politinės svarbos faktorius, ir Rytinės Anglijos kunigaikštienė, nieku būdu nebegalėjo nuo tų jungtinių atsakyti. Ji ir vėl prieš savo norą priversta buvo ištekti už vyro. Dabar vedybų dovanoms ji gavo nuo savo antrojo vyro, didesniąją dalį Haxham Provincijos žemių. Tai buvo ta pati teritorija, kurią vėliau šv. Etheldreda pavadė bažnyčios globai, ir kurios ribose šv. Wilfridas Yorkietis, išteigė garsų visoje Anglijoje, Katalikų Bažnyčios St. Andrew Centrą.

Dešimčiai metų po jūdvių jungtinių praslinkus, Oswy karalius mirė. Dabar Egfridas ir šv. Etheldreda, tapo pilnu Northumbrijos karaliu ir karaliene. Dabar Egfridas, paveldėjęs savo tėvo sostą, — pareikalavo, kad šv. Etheldreda natūraliai jam tarnautų vyro ir žmonos santykiuose, kaip žmona. Tuomet šv. Etheldreda pasikvietė šv. Wilfridą pas save, ir prašė jo tarpininkystės ir patarimo šiame didžiai svarbiame jos reikale. Šv. Wilfridas greitai suprato, šventą Etheldredos troškimą palikti mer-

Geros naujienos ūkininkams. Jung. Valstybių agrikultūros departamentas šiomis dienomis praneša, kad išrasta pigi skiepijimo medžiaga, kuri gelbsti arkliams nuo miegojimo ligos. Kairėje, gyvas 10 ar 11 dienų vištos gemalas užnuodijamas miegojimo ligos nuodais kevalė. Pačiame centre parodo kiaušinius, kada iš jų tuojau būtų prasimušę vištukai, bet jie užnuodyti išimami iš kevalų. Dešinėje, skiepijimo medžiaga leidžiama arkliui į kaklą.

gystėje, taip kaip ir su pirmuoju savo vyru, šventoji kad buvo. Aiškiai matydama, kad jos vyras yra griežtai nusistatęs ne kiek nenusiileisti savo reikalavime, — šv. Wilfridas kreipėsi įtakingą Yorko Vyskupą, kad jis atidarytų kurčias Egfrido ausis, šaukiančiam Dievo balsui. Vyskupas tiesiog karaliui į akis pasakė, kad jo žmona neveizint to, kad ji buvo už jo išteikėjusi, — išrinko šventos nekaltybės kelią; ir todėl niekeno nebetrukdoma, turi pilną teisę laisvai tuo keliu prie savo tikslo eiti. Ir todėl jis (karalius), suvisu neturįs teisės jei tą tikslą pasiekti trukdyti. Tačiau kuo jos troškimas pilnai likosi patenkintas, — šv. Etheldreda turėjo pereiti ištisą kryžiaus kelią!

Po dviejų metų laiko trukusių derybų, — šv. Wilfridas pagaliau perkalbėjo užsispyrusį karalių, ir šis galutinai sutiko savo žmonai leisti pasilikti mergystę. Ir visiškai pasišvėstė V. Dievo tarnybai. Gavusi galutiną savo vyro sutikimą, — šv. Etheldreda veikiai iškeliavo Coldinghamo Vienuolyną, kurį jos tetulė, — šv. Ebba, jos atminčiai Berwicshire Provincijoje, buvo įsteigusi. Šv. Bedas savo rekorduose mini, kad šv. Etheldreda tame pat vienuolyne iš paties šv. Wilfredo rankų ir vienuolišką abitą priėmusi.

Tiesa, nors jos vyras ir buvo jei suteikęs mergystės laisvę, tačiau tam savo pasižadėjimui, — jis vis tik dėl to, — nebebuvo pilnai ištikimas! Po metų laiko, pasklido gandai, kad jis nori ją smurtu jėga pagrobti, ir vėl grąžinti savo pilin, kurioje jis gyveno. Šv. Etheldreda išgirdusi tuos gaudus, dideliai nusiminė! Ji paėmusi dvi seses sau už drauges, — su didele baime apleido Coldinghamo vienuolyną, ir leidosi į Pietus, tikėdamasi išvengti nuo užsispyrusio jos vyro valios įvykdymo. Ji perėjo per visą Humber ir keliavo tiesiai per tuščius, bet lygius Lincolnshire Provincijos laukus, kol, pagaliau, ji atkeliavo į Ely. Tradicija arba padavimas sako, kad toji jos kelionė be nuostabišios V. Dievo Apvaizdos ir Jo globos, — nieku būdu nebebūtų jei pavykusi atlikti. Dar ir šiandien, Ely Centre, randasi nemažai mozaikoje iš-

kaltų užrašų, kurie aiškiai liudija tą stebuklingąją Ely jos kelionę.

Laimingai pasiekusi Ely, — šv. Etheldreda vėl pasikuto, nuo savo vyro persekutojimo esanti laisva. Dabar ji vėl vykdė su didžiausiu uolumu savo užsibrėžtą tikslą. Čia ji savo lėšomis ir rūpesčiu, pastatė didelį vienuolyną; gi toliau salos gilumose, pradėjo steigti kelias pačią katalikų parapijas, ir statyti bažnyčias, kur tik kiek daugiau žmonių buvo apsigyvenę. Jos giminės, o ypatingai jos pusbrolis, — karalius Adulfas, suteikė jai medžiagą, bažnyčioms ir šiaip trobesiams statyti. Vienuolynui statyti šventoji išrinko tą vietą, kurioje buvo pastatyta pirmutinė vienintelė toje saloje bažnyčia, — bažnyčia, kuri sulig Ely legendos padavimu, — buvo paties šv. Augustino (turbūt vyskupo), rūpesčiu pastatyta. Vėliau toji bažnyčia buvo sunaikyta Mecijos, pagonies karaliaus Pandos. Šv. Etheldredos pastatytos katedros pavyzdžiu, vėliau buvo pastatyta ir garsioji šv. Hildos Abbey (Abatijos katedra), Whitley mieste.

Šv. Wilfridas paskyręs šv. Etheldredą naujame, jos pačios įsteigame vienuolyne Abatė, pataisi leidosi ilgon savo kelionėn Romon, kuri truko kelis metus laiko. Jam namie nebėstant, — įsiveržęs priešas okupavo ir jo paties būstinę Yorke. Sugrįžęs jam iš Romos Anglijon, — šv. Wilfridas kartu su saviimi parsivežė specialias privilegijas ir Abatijos pavirtinimą, išduotą paties Popiežiaus Benedikto II, ranka parašytą. Tačiau pirma, negu šv. Wilfridas pasiekė Anglijos krantus, — šv. Etheldreda žuvo nuo baisios ištikusio maro plėgos, kuri neapsakomą daugybę žmonių gyvybių, tuo metu su saviimi nusinėšė... Tai įvyko 23 d. birželio, 679 m., kuomet šventoji nuėjo pas Viešpatį amžinai ilsėtis. Jos seselė Sexburga, buv. Kento karalienė, jos vietoje, paliko paskirtą Ely Abatė. Tačiau šv. Beda daugely, paliktų savo raštų, — vos tik vieną šv. Etheldredą, — Ely Abatę, garbingai Abatiją valdžiusią, tepamini. Laikė šešių savo Abatystės metų, šv. Etheldreda visuomet nešiojo aštrius, — be jokio pamušalo ir pa-

si nešioti ant savo kaklo trilypius, perlų, daimantų, ir žafyrų, kaklo papuošalus. Tą didžiausią skausmą, kurį dēlei to iškilusio guzo kentėjo, — šventoji skaitė didžiausią sau suteiktą nuo V. Dievo, už savo nuodėmes atgailos malone!

— "Buvo laikai, kuomet aš ant savo kaklo buvau priversta nešioti auksą, daimantus ir perlus; dabar V. Dievas iš begalinio Savo gerumo ir gailestingumo, mane nuo auksa, daimantų ir perlų paliuosavęs, — suteikė mano kaklui tinkamiausią papuošalą, — šį nuo sutinimo degantį raudoną guzą" — nekartą pasakė šventoji.

Jei mirus, — jos kūnas buvo palaidotas paprasčiausiam mediniame kirste. Vėliau jos seselė Sexburga, nusprendė jos kūną su karstu iš ten paimti, ir palaidoti iš mozaikos padirboje kryptoje, Grantcestery, netoli Cambridge. Šv. Beda sako, kad laike jos perkėlimo, — Dr. Cynifred atradęs jos kūną visiškai sveikutėlį, — V. Dievo Apvaizdos apsaugotą nuo sugedimo. Šv. Etheldredos krypta Ely, kurion galutinai atitekęs šventosios kūnas ilsėtis, — tikinčiųjų žmonių katalikų, buvo garbinama per ištisus šimtmečius laiko. Prie jos kūno daug stebuklingų išgijimų yra įvykę. Dabartinė garsioji Ely Abatijos katedra, kaip tik ir yra pastatyta ant šv. Etheldredos, — Ely Abatijos Isteigėjos kryptos.

Katalikų Bažnyčios kalendoriuje, šv. Etheldreda pažymima kaip mergelė. Jos šventės diena yra paskirta 23 birželio. Bet kadangi jos kūno perkėlimas įvyko 7 d. spalio, — tat vietiniai Ely gyventojai, ir tą dieną populeriai skaito, kaip jos šventės diena.

Šiandieniniame Londone, dar ir dabar yra užsilikusi maža šv. Etheldredos bažnytelė, palei Ely vyskupo rūmus. 1873 m., namas buvo nupirtas Tėvo William Lockhard, ir jame tapo įsteigtas Krikščioniškosios Labdarybės Institutas. Toji vieta buvo garbinama ir apščiail lankoma įvai-

rių Londonan apsilankančių pilgrimų (keleivių). Šv. Etheldredos bažnyčia, — buvo pirmutinė atidaryta katalikų bažnyčia visoje Didž. Britanijoje po Reformacijai, kurioje V. Dievo garbė vėl išnaujo pradėjo skambėti. Viena šv. Etheldredos ranka, dar ir šiandieną randasi toje istorinėje jos vardo bažnytelėje; Londone.

Kaunas — Kiek laiko atgal buvo atvykusi iš Sovietų Sąjungos delegacija internautiems lenkų kariaus, kilusiems iš buv. Lenkijos teritorijos ir atitekusios Sov. Sąjungai grąžinti į jų kilimo vietas. Komisija apžiūrėjo internautų stovyklas ir du transportus jau pasiuntė į savo teritoriją. Komisija leidžia grįžti pas savo šeimas arba į gyvenimo vietas visiems be išimties internautiesiems, nedarydama jokių suvaržymų ar apribojimų. Grįžę į Sov. Sąjungai atitekusias savo kilimo vietas internautieji yra tiesiai paleidžiami vyksti į jų pasirinktas gyvenimo vietas.

Uždyk! Wilson Electric Show
Stuart & Tremont Sts. Vakaraus

Neatsisveigia! Kainą
Nėra Geresnės
Degtinės
Bile Kuriam
Butelyje

DABAR
\$1.25
PAINTĖ

BROCKERT'S XXX Ale ir Stock Ale IŠ KRANO IR BUTELIUOSE

Atėję į tavernus ar restoranus visuomet reikalaukite BROCKERTS populiaraus ir visų mėgiama XXX Ale arba Stock Ale. Tai alus, kurį visi mėgsta ir jo nori.

Jei turite kokias pramogas, kaip tai: — vestuves, krikštynas ar pates, visuomet užsisakykite BROCKERTS XXX Ale, kuriuo svečiai ir viešnios bus labai patenkinti.

**Brockert's
ALE**

60 Ellsworth St.
Worcester, Mass.

Telefonas
Worcester, 5-4335

BOSTON BRANCH
1410 Columbia Rd.,
South Boston

PHONE
So. Boston
2271

Įsigyk Naują, Modernišką Portable Royal Rašomąją Mašinėlę — Typwriterį

Pirkimo išlygos geros — įmokėsite \$3.00, o likusį balansą galėsite išsimokėti, mokėdami \$1.00 į savaitę.

Rašomoji mašinėlė yra labai naudinga turėti kiekvienam, kaip suaugusiems, taip ir jauniui. Kas moka rašyti mašinėlė, tam yra daug lengviau gauti darbą raštinėje ar kur kitur.

Kas pirkęs rašomąją mašinėlę "Darbininko" administracijoje, tam bus teikiama uždyk rašomosios mašinėlės lekcijos. Pasinaudokite siūloma proga — įsigykite typwriterį šiandien. Mes galime parduoti mašinėlę ir į tolimus miestus tokiomis sąlygomis — duodami išsimokėjimui.

DARBININKAS

366 W. Broadway,

So. Boston, Mass.